DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 18. Środa, 11 (23) Stycznia. 1867 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących, po Świętach uroczystych i Niedzielach. — Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach. — Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12.—Artykuły nadsyłane do zamieszczania w Dzienniku nie zwracają się. — We wszystkiem co dotycze Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 4.

Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8. — Półrocznie rs. 4. — Kwartalnie rs. 2. — Miesięcznie kop. 67. — Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się.—Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnoszenie do domu opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach Pocztowych w Królestwie i Cesarstwie Rocznie rs. 9 kop. 20. Półrocznie rs. 4 kop. 60. Kwartalnie rs. 2 kop. 30. Miesięcznie kop. 80.

SPIS RZECZY

DZIAŁ URZĘDOWY. — Najwyżej zatwierdzona ustawa (c. d.).—Warsz. ober-policmajster.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.— **Warszawa.** — Przegląd polityczny. — **Telegramy.** — **Wiadomości telegraficzne.** — Otwarcie biura powiatowego w Radiejewie — Tydzień giełdowy. — O górnictwie. — Kilka słów o homeopatji. — Konfirmacja w sprawie buntu zesłanych polaków. — Kwestja wschodnia. — **Anglja.** Kwestja statku *Alabama.* — **Austrja.** Kwestja węgierska. — Odłączenie sądownictwa od administracji. — **Francja.** Zaprzeczenie. — **Hiszpanja.** Położenie kraju. — Ks. Montpensier. — **Niemcy.** Kandydaci wyborczy.—Program rządu bawarskiego. — **Turcja.** Sprawa wschodnia. — Sprawa kandjocka.—Photiades bej. — Powstanie kandjockie. — **Korespondencje** z Zurichu i Paryża. — **Kilka słów o rzymsko-katolickiem duchowieństwie w królestwie polskiem.** — **Korespondencja handlowa** z Gdańska. — **Fejleton (Teatra Warszawskie).**

PRZEWODNIK WARSZAWSKI. — Wykłady publiczne pr. Dudrewicza.—Piekarnia ruska.— Bale przyjacielskie, i t. d.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 10 (22) Stycznia.

Dalszy ciąg Najwyżej zatwierdzonej d. 19 (31) grudnia 1866 r., Ustawy o zarządzie gubernjalnym i powiatowym w gubernjach królestwa polskiego, w ruskim tekście, wraz z polskim przekładem,—zamieszczony jest w osobnym do dzisiejszego numeru dodatku.

Warszawski Ober-Policmajster. W ponowieniu poprzednich rozporządzeń wzbraniających składania drzewa opałowego na placach, ulicach i trotuarach, jak niemniej rżnięcia i rąbania drzewa przed takiemi domami, w których znajdują się jakiekolwiek podwórza, zaleciłem komisarzom cyrkułowym, dopilnowanie i nadal tego rozporządzenia, a zarazem włożyłem na nich obowiązek przestrzegania, ażeby przed domami niemającemi wcale podwórza, drzewo składane było na ulicy przy samych rynsztokach, w taki sposób, aby ani przejazdu ulicą, ani przejścia trotuarem bynajmniej nie tamowało i natychmiast było porznięte, porąbane i uprzątnięte; przy rzucaniu zaś drzewa z wozów, zalecać zachowanie większej jak dotąd ostrożności, dla uniknienia wypadku skaleczenia przechodniów, co dosyć często się przytrafia. O czem uważam za potrzebne podać do wiadomości mieszkańców, dla zastosowania się.

Warszawski Ober-Policmajster. — Dostrzeżono, że niektórzy właściciele dorożek, bryczek i wozów, wbrew istniejącym przepisom, używają do powożenia małoletnich chłopców, którzy jako niedoświadczeni w kierowaniu końmi, tem samem nie dają zupełnej rękojmi bezpieczeństwa dla przechodzących. Z tego powodu poleciłem komisarzom cyrkułowym, zobowiązać deklaracjami rzeczonych właścicieli, że nadal do podobnych obowiązków chłopców małoletnich używać nie będą i ścisłe dopilnowanie tego poruczyłem policji, z obowiązkiem przedstawienia do kary niestosujących się do niniejszego przepisu.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 10 (22) Stycznia.

Lakonizm wczorajszego telegramu naszego z Paryża, uzupełniają niejako dzienniki, donosząc, że wbrew pierwotnemu zamiarowi zniesienia tylko rozpraw nad adresem, z pozostawieniem prawa uchwalania go w taki sposób jak w Anglji lub we Włoszech, zniesione zostało całkiem to prawo; prawo zaś interpelowania nadane zostało z ograniczeniem, tak, iż tylko wtedy może być wniesiona interpelacja w senacie, kiedy na pięć jego wydziałów oświadczy się za nią dwa, a w ciele prawodawczem, kiedy na 9 jego wydziałów oświadczy się za nią trzy. W skutku postanowienia, że odtąd sami ministrowie mają bronić przed izbami swe działania i politykę rządu, co nadaje obecnym reformom pewien zakrój systemu parlamentarnego, jak z jednej strony znikło wyjątkowe znaczenie ministra stanu, który dotąd sam jeden, z pomocą osobnych komisarzy rządowych, spełniał to zadanie, tak z drugiej strony powstała potrzeba pewnych zmian w gabinecie. W skutku tego p. Rouher, oprócz ministerstwa stanu, które ma wrócić do dawnych swych atrybucij, otrzymał wydział skarbu. Co do prasy, *La France* mniema, że albo zostanie ulżona opłata stęplowa, zniesione poprzednie upoważnienie rządu do wydawania czasopisma i prasa przejdzie pod zwykłe sądy poprawcze, albo też dotychczasowy system represji administracyjnej będzie utrzymany, z tą różnicą, iż ostrzeżenia będzie udzielała rada stanu, po wysłuchaniu obrony oskarżonego dziennika.

W Austrji częściowo, mianowicie w księstwie salzburgskiem, wprowadzona została ważna, a wymagana koniecznie przez duch i potrzeby czasu reforma, oddzielenia władzy sądowej od administracyjnej.

P. Beust, którego oskarżano, że chce koniecznie wydobyć na jaw kwestję wschodnią, zaprzeczył temu za pomocą artykułu półurzędowego w dzienniku pragskim *Bohemia,* a powtórzonego w *Wiener Abendpost*, w którym obstaje przy zamiarze utrzymania Turcji, lecz pod warunkiem, aby poczyniła poddanym chrześcianom znaczne ustępstwa, a przynajmniej wykonała udzielone obietnice, na co powinny nalegać wszystkie mocarstwa podpisane na traktacie paryzkim. Wiedeńska *Debatte* mniema, że utrzymanie Turcji zależy od dwóch okoliczności: naprzód trzeba, aby Europa usunęła to wszystko, co według zdania tureckich mężów stanu jest przeciwne traktatom na korzyść Porty, a potem potrzeba, aby Turcja czynami dowiodła swej żywotności, oraz że szczerze pragnie wykonać przyjęte w traktatach zobowiązania. *Patrie* powiada dosyć niejasno, że według ostatnich wiadomości, uwaga gabinetów jest zwrócona na propozycje nadeszłe z Konstantynopola i poddane roztrząśnięciu mocarstw opiekuńczych Grecji. Z tego możnaby wnosić, iż *Patrie* chce mó-

---

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Teatra Warszawskie.

Artyści włoscy trzykrotnie już przedstawili nam „Hugonotów". Wspaniały ten utwor genjuszu Meyerbeera, wymaga tylu warunków do zupełnego wywykonania go na scenie, że tylko wielkie pierwszorzędnych stolic teatra, opatrzone personelem znakomitych artystów, licznemi chórami i potężną a wzorową orkiestrą, zdolne są sprostać tym warunkom w całości. Z tego to pewnie powodu, wszędzie prawie „Hugonoci" ukazują się w pewnem skróceniu, chociaż słyszeliśmy ich w całości przedstawionych w Paryżu, Berlinie i Dreznie, prawda że w dawniejszej znacznie, bo przeddwudziestoletniej prawie epoce. Mamy jednak w żywej dotąd pamięci takiego wybornego jak Tichaczek Raula i taką jak p. Wagner Walentynę, a przytaczamy drezdeńskich jedynie śpiewaków tej opery dla tego, że sam Meyerbeer wyznał, iż tylko w drezdeńskim teatrze wykonano „Hugonotów" z zupełnem jego zadowoleniem. Pisząc o „Hugonotach" przypominamy sobie ciekawe przy kreacji tego arcydzieła zdarzenie opisane przez p. Aureliusza Scholl w jego zbiorze p. t.: *Les Dames Risquenville*, wydanym w Paryżu zaprzeszłego roku. Wiadomo że Scribe wziął treść libretta „Hugonotów" z prześlicznego utworu Prospera Mérimée: *Chroniques de Charles IX.* To pierwotne libretto nie było odpowiednie wymaganiom kompozytora i dla tego powierzono je do przejrzenia i uzupełnienia, sławnemu poecie, Emilowi Deschamps, który też wywiązał się zwycięzko z zadania, dodawszy całą rolę Marcel'a i text do prześlicznego duetu w akcie czwartym. Scribe oceniając ważność poprawki Deschamps'a, prosił go jednak ażeby nazwiska swego jako kolaborator nie umieszczał obok jego w afiszu, ze względu że on Scribe jako autor libretta czwartej już wielkiej opery, nabędzie prawa do pensji dożywotniej 1,200 franków, która mu starość zabezpieczy. Emil Deschamps zgodził się chętnie na to, zapytał jednak, jakim sposobem bez jawnego przyznania się do współpracownictwa w librecie „Hugonotów" zabezpieczy sobie należną z prawa autorskiego tantiemę, od przedstawień nowej opery. Wtedy Scribe zaproponował koledze, ażeby pozwolił zapisać się w księdze towarzystwa dramatycznego jako kolaborator Meyerbeera w muzyce. Twórca „Roberta Diabła", wiedząc dobrze iż Emil Deschamps ani jednej nuty nie zna i najprostszej piosnki czysto zanucić nie umie, przystał z początku na propozycję Scribego, lecz po niejakim namyśle zrobił uwagę, że chociaż w ogólności będą przekonani że Emil Deschamps jest tylko malowanym jego współpracownikom, to jednakże potomność odległa, znalazłszy nazwisko poety zapisane obok jego, w księdze towarzystwa dramatycznego, może mniemać że istotnie nie cała partycja „Hugonotów" wyszła z jego ducha. W rezultacie przeto, Meyerbeer wymógł od Emila Deschamps zeznanie piśmienne *(Cortic-lettre)* jako nie należał w niczem do kompozycji „Hugonotów". Widocznie już wtedy autor „Hugonotów" miał przekonanie, słuszne też zresztą, że jego opera przejdzie do odległej potomności.

Wracając jednak do przedstawienia „Hugonotów" na warszawskiej scenie przez obecną tu trupę włoską, musimy w każdym razie oświadczyć żywą wdzięczność artystom tej trupy, że przypomnieli publiczności tutejszej tak świetną, rzecby można nieporównaną w swoim rodzaju kompozycję. Wprawdzie, partja tenorowa nieodpowiada ani rodzajowi, ani zasobom głosu obecnego Raula, a i od innych jeszcze ról w obsadzeniu „Hugonotów", możnaby wymagać czegoś więcej jeszcze—przecież śpiew i gra p. Zacchi-Giovannoni zasługują na szczerą, gorącą nawet pochwałę. Artystka ta znalazła w swej piersi bogaty strumień pełnego i dźwięcznego głosu, któremu potrafiła nadać siłę, cieniowanie i niepospolitą expresję; były chwile, mianowicie w czwartym i ostatnim aktach, gdzie p. Giovannoni podnosiła się do godności pierwszorzędnej śpiewaczki—a gra jej dramatyczna, pomyślana głęboko, wyrażająca doskonale wszystkie uczucia i wrażenia, dowiodła gruntownego wykształcenia umysłu i samodzielnej, na głębszych studjach opartej pracy. Nie potrzebujemy tu mówić, że p. Trebelli, małą rolę Pazia wykonała wzorowo;—artystka ta ma już ustaloną sławę i każdą rolę potęgą swego talentu uszlachetnia i podnosi razem. Przy ogromie Meyerbeerowskiej instrumentacji i potężnych chórach, w „Hugonotach" głos p. Bossi stawał się mniej silnym niż w „Fauście" i „Mojżeszu", zawsze jednak artysta ten wykonał piękną partję

wić o okólniku tureckim do tych mocarstw, uskarżającym się na postępowanie Grecji, przeciwko któremu to ostatnie państwo wystosowało kontranotę. *Patrie* zaprzecza też wieści, jakoby uroczyste przyjęcie p. Bourée w Konstantynopolu, wzbudziło zawiść niektórych dyplomatów uwierzytelnionych przy Porcie. Dzisiejszy nasz telegram z Ankony, donosi o ponowieniu powstania na Libanie, pod dowództwem Karama.

Władza nadzwyczajna marszałka Bazaine w Meksyku została zniesiona, według dzisiejszego naszego telegramu z Paryża.

Telegramy

Dziennika Warszawskiego.

Paryż, *21-go stycznia. Etendard* **donosi: Dekret z 16-go b. m. kładzie koniec nadzwyczajnej władzy marszałka Bazaine, jako naczelnego wodza korpusu ekspedycyjnego w Meksyku.**

Ankona, *20-go stycznia.* **Z Bejrutu donoszą pod 3-im b. m.: Karam, po starciu z libańskimi żandarmami, zebrał 300 ludzi i uwięził władze rządowe w kilku wsiach.** *(Corr. Bür.)*

Wiadomości telegraficzne.

* *Peszt, 19-go stycznia.* Tawernik i hr. Andrassy wyjechali wczoraj wieczorem do Wiednia, dla doręczenia cesarzowi adresu sejmu. Liczne gminy słowiańskie i niemieckie, oraz niektóre komitaty, nadesłały stronnictwu lewego krańca adresa zaufania. Municypja chorwackie sprzeciwiają się patentowi dotyczącemu reorganizacji armji. *(Corr. Hav. Bul.)*

* *Vals (Ardèche), 18-go stycznia.* Od poniedziałku, ogromne śniegi pokrywają departament Ardèche. Do dnia dzisiejszego, ruch na drodze żelaznej był niemożebny. Dziś z rana kursować już mogły pociągi kurjerskie, lecz śnieg zaczyna znowu padać; komunikacje przeto zostaną znowu przerwane. *(Tamże.)*

* *Wiedeń, 19-go stycznia.* W kołach stronnictwa Deaka zaprzeczają stanowczo wiadomości, jakoby Pulszky, jako pełnomocnik stronnictwa, układać się miał z rządem i autonomistami, gdyż Pulszky nie otrzymał do tego żadnego upoważnienia. *(Corr. Bür.)*

* *Sztokholm, 19-go stycznia.* Mowa tronowa zaleca umiarkowanie konserwatywne; Szwecja nie życzy sobie mieszania się w żadne przesilenia europejskie i uważa granice swojego kraju jako naturalne. *(Wolffs T. B.)*

* (Otwarcie biura powiatu Radiejewskiego). Otrzymaliśmy następującą korespondencję z Radiejewa pod d. 3 (15) b. m.: „W d. 1 (13) stycznia r. b. odbył się w mieście tutejszym uroczysty akt otwarcia urzędu powiatowego, skutkiem bowiem Najwyżej zatwierdzonego nowego podziału kraju i organizacyi władz administracyjnych, utworzonym został powiat radiejewski ze stolicą powiatu w mieście tutejszem. Ponieważ w dniu tym obchodzono wedle starego stylu Nowy Rok, przeto wszyscy urzędnicy powiatowi, burmistrze z ławnikami, oraz wójci gmin i sołtysi zebrawszy się w mieszkaniu, naznaczonego na naczelnika powiatu podpułkownika Bergmana, składali mu noworoczne życzenia, zkąd wszyscy udali się do lokalu na biuro powiatu urządzonego, gdzie za przybyciem podpułkownik Bergman odczytał wszystkim zebranym Najwyższy Ukaz z dnia 19 (31) grudnia r. z. do rządzącego senatu pod względem nowego podziału kraju i organizacji władz administracyjnych wydany i przemówiwszy stósownie do okoliczności, bióro powiatu radiejewskiego za otworzone ogłosił, a gdy z dopełnienia czynności tej odpowiedni protokół sporządzony i podpisany został, poproszony miejscowy proboszcz poświęcenia gmachu biura powiatu dopełnił. O godzinie wpół do jedenastej zrana, tak urzędnicy zarządu powiatowego, jak i miejscowych i ościennych władz innych zarządów, udali się do kościoła parafjalnego, gdzie po odprawieniu stósownego nabożeństwa dla uproszenia od Najwyższego Stwórcy błogosławieństwa w czynnościach utworzonego biura, odśpiewany został hymn „Ciebie Boże chwalimy." Przy wyjściu z kościoła naczelnik powiatu podpułkownik Bergman zaprosił na śniadanie wszystkich tej uroczystości obecnych urzędników biura powiatu, miejskich i gminnych, oraz innych zarządów, niemniej znaczniejszych obywateli miasta, a chociaż zajmuje szczupły i nieurządzony jeszcze lokal, uprzejmością i gościnnością brakowi temu zaradził; przy śniadaniu, które godzin kilka trwało, dostojny gospodarz wzniósł toasty najprzód za zdrowie i pomyślność Najjaśniejszego Cesarza i Króla naszego, następnie za cały cesarski dom, dalej za namiestnika królestwa—dyrektora głównego prezydującego w komisji rządowej spr. wewn. i duch. — i warszawskiego gubernatora, w końcu zaś śniadania zebrani na nim wznieśli toast za zdrowie i pomyślność naczelnika powiatu. Utworzenie powiatu z urządzeniem biura tego zarządu w Radiejewie, miasteczku małem, głównie rolnictwem zajmującem się i doznającem obecnie braku dowozu wszelkich artykułów żywności, z powodu złych dróg komunikacyjnych, rokuje mu wzrost i pomyślność, bo zwiększenie się ludności wpłynie niezawodnie na rozwój handlu, przemysłu i rękodzielniczych zakładów, lecz dałby Bóg, aby to jak najwcześniej nastąpić mogło i żeby miasteczko to jak najprędzej wzrosło, szczególniej w budowle, ile że obecnie zbywa zupełnie na lokalach, w którychby się urzędnicy z familjami pomieścić mogli. *S. T.*"

* (Tydzień giełdowy). W tygodniu upłynionym na giełdzie berlińskiej lepszy był odbyt na nasze walory, aniżeli tygodnia poprzedniego, skutkiem czego i kursa nie tylko większej nabrały stałości, ale nawet stopniowego doznały podwyższenia; kurs listów zastawnych i obligów skarbowych podniósł się o $\frac{1}{4}\%$, biletów bankowych i weksli na Warszawę i Petersburg o $\frac{5}{8}$, $\frac{3}{4}\%$, pożyczki premjowej drugiej emisji o $1\frac{3}{4}\%$. Pożyczka zaś premjowa pierwszej emisji, której kurs do dnia losowania podskoczył w Berlinie o jakie 2%, w następnych dniach po ciągnieniu obniżyła się tam o całe 4%, a może wkrótce ustąpi pierwszeństwo emisji drugiej, chociaż do terminu jej znów losowania w marcu. Z Petersburga wiadomości o kursach remes zagranicznych tożsamo przez cały tydzień były dobre. Na giełdzie naszej dostatecznie byliśmy zasilani przez cały tydzień ubiegły trasowaniami własnemi na Gdańsk i inne miasta handlowe pruskie, oraz remesami gotowemi na Paryż i Londyn, z krajowych interesów zbożowych wynikającemi, tak, iż obniżenie kursów w końcu doszło na weksle pruskie do $\frac{5}{6}$, 1%, na londyńskie $\frac{1}{2}$ do $\frac{5}{6}\%$, na paryzkie do $1\frac{1}{5}\%$; na hamburg. do $1\frac{1}{3}\%$, na wiedeńskie 1 do $1\frac{1}{3}\%$. Obniżenie to może by się jeszcze było zwiększyło, gdyby pokup na weksle był mniejszy, ale chociaż obrót tygodnia upłynionego nie można bynajmniej zaliczyć do wielkich, jednakże znacznie przeszły w sumie swej obroty tygodnia poprzedniego. Z mnożących się trasowań długoterminowych (3 i 4 miesięcznych) na miasta handlowe pruskie, dostrzegamy z przyjemnością wzmagającą się u nas spekulację na zboże do wywozu wiosennego. Zakontraktowanie wełny ze strzyży wiosennej dotąd jeszcze nie tylko u nas, ale nawet za granicą bardzo mało rozwinięte; wszyscy się oglądają na jarmark lipski, którego rezultat z każdym dniem jest oczekiwany. Ruch w papierach publicznych i wartościach procentujących nie wiele się w tygodniu ubiegłym zwiększył. Listy zastawne kupowano codziennie, nie w tak wielkiej ilości, w jakiej były ofiarowane; kurs pierwszej serji obniżył się skutkiem tego znów o $\frac{1}{2}\%$, a serji drugiej o $\frac{1}{6}$—$\frac{1}{4}\%$. Różnica pomiędzy jedną a drugą serją $5\frac{1}{2}$—$5\frac{2}{3}\%$ wynosi. Obligów skarbu zakupiono parę sum nie wielkich po kursach obniżonych dość znacznie. Listów likw. więcej cokolwiek poszukiwano, a mniej dostarczono; okoliczność ta przyczyniła się do podwyższenia kursu w końcu tygodnia o $\frac{1}{2}$ do $\frac{2}{3}\%$. Pożyczkę premjową w tym tygodniu zupełnie pozostawiono w rezerwie, zwłaszcza, że tą razą wiadomość o numerach wylosowanych z pierwszej emisji później o parę dni nadeszła aniżeli po losowaniach poprzednich. Po nadejściu wykazu numerów, dopiero nastąpiły ofiarowania sztuk nie wyciągniętych, których kurs znacznie się obniżył (o $4\frac{3}{4}$—$5\frac{1}{2}\%$. Natomiast sztuki emisji drugiej o procent i więcej drożej są cenione, będąc więcej na czasie z przyczyny losowania marcowego. Z akcij kolei żelaznych sprzedano tylko parę sum bydgoskich po kursach obniżonych o $\frac{3}{4}$ do całego procentu. Akcje warszawsko-wiedeńskie były przez kilka dni poszukiwane, akcje terespolskie przeciwnie ciągle były ofiarowane i to po kursie dość tanim. *(G. Handl.)*

* (O górnictwie). *Nadesłane.* Z przyjemnością odczytaliśmy pierwsze trzy ustępy sprawozdania, zamieszczonego w 47 numerze, dodatkowego do *Ekonomisty* czasopisma *Merkury*, o nowo otworzonej odlewni żelaza w Warszawie przez braci Scholtze. Dowiedzieliśmy się, że przy urządzeniu nie pominęli właściciele przyswojenia wiadomych im, i w użyciu będących ulepszeń, przy tego rodzaju zakładach za granicą; radośnie więc witamy rozwój fabryki na drodze postępu, bo ten pozwala nam cieszyć się nadzieją, że z dokładnych jej wyrobów i po cenach przystępnych, ogół odniesie korzyści. Lecz co do czwartego ustępu, nie możemy przemilczeć podziwu, jaki w nas obudziła niewłaściwość sprawozdawcy, w wygłoszeniu opinji o górnictwie krajowem, a w szczególności w okręgu wschodnim, jakoby górnictwo krajowe nie dostarczało prawie wcale na odlewy, lecz tylko żelazo fasonowe, miękkie i to w gatunku nie mogącym iść w porównanie z żelazem zagranicznem. Autor artykułu tego jest w błędzie, i dla tego widzimy potrzebę objaśnienia go, że górnictwo rządowe wyrabia wszelkiego gatunku surowiznę, tak na odlewy, jako też na przetwór w fryszerkach i pudlingarniach. Surowizny węglem przesyconej, najwłaściwszej do przetopu w piecach kupolowych, dla tego na przedaż nie przeznacza, że korzystniej takową we własnych zakładach przerabia, a co do żelaza przez autora artykułu fasonowem nazwanego, to takowe jest w zakładach rządowych w wybornym gatunku wyrabiane, jak tego dowodzą medale i listy pochwalne z różnych wystaw europejskich górnictwu rządowemu udzielone. Jeżeli autor wzmiankowanego artykułu jest rzeczywiście znawcą gatunków żelaza, to o dobroci onego łatwo przekonać się może w składzie głównym wyrobów żelaznych rządowych przy rogu ulicy Królewskiej i Granicznej, każdodziennie otwartym. *T. R.*

* (Kilka słów o homeopatji). Piszą z Monachium pod dniem 3 stycznia r. b.: Pomiędzy instytu-

Marcel'a z powszechnem zadowoleniem słuchaczy, a wielką arję pierwszego aktu odśpiewał znakomicie nawet. O grze i śpiewie p. Rota, zawsze jedno mamy zdanie: prześliczny ten baryton, opatrzony nadzwyczaj wysoką skalą głosu, trjumfuje głównie w kompozycjach czysto włoskiej szkoły, gdzie wszystko prawie zależy na umiejętnem cieniowaniu głosu w pasażach i łatwej a czystej wokalizacji;—wolimy go słyszeć w „Faworycie" niż w „Hugonotach", chociaż przyznajemy chętnie że całą wielką scenę z czwartego aktu odśpiewał i odegrał jak prawdziwy artysta, pojmujący wzniosłość sytuacji.

Nie mamy nic do zarzucenia orkiestrze; pod dyrekcją p. Orsiniego wykonała ona całą partycję „Hugonotów" z sumiennością i poszanowaniem takiego arcydzieła, i widocznie długo i pracowicie uspasabiała się do tego; za to pragnęlibyśmy, choć pragnienie to zostać musi „pobożnem życzeniem" tylko—ażeby powiększono liczebnie chóry, które w „Hugonotach" mają tak ważne, że nie powiemy główne zadanie; a potrzebują koniecznie grzmieć głosem burzy i huczeć jak gromy, ażeby z całym założonym przez autora efektem, wyrażać potęgę sytuacij, w których udział biorą. W ogóle zauważaliśmy iż dwa następne przedstawienia „Hugonotów", szczególniej zaś ostatnie, naprawiły wiele niedostatków pierwszego—mianowicie, że zespoliły bardziej i skojarzyły w akcji i współczuciu personel tej opery, z wielką dla całości sztuki korzyścią.

Tyle powiedziawszy o Hugonotach w obecnym tej opery obsadzeniu,—zwracamy się na chwilę ku miejscowej operze tutejszej. Ożywiła się ona znacznie wraz z powrotem do zdrowia i na scenę p. Kwiecińskiej, która śpiewała już w Violecie i Córce Regimentu, zawsze przyjmowana życzliwie przez zwolenników jej talentu. Gaduły Offenbacha, ciągle jeszcze bawią publiczność, choć mniej może sprawiły wrażenia, niż inne niższej muzykalnej wartości operetki tego bulwarowego Mozarta... Ale najwydatniejszym faktem z dziejów opery miejscowej, było ostatnie przedstawienie Łucji, podczas którego Filleborn, widocznie i ciągle postępujący w umiejętności użycia głosu i w grze dramatycznej zarówno — prawdziwie zachwycił słuchaczy. Już dzisiaj nikt nie wątpi, że młody nasz *primo tenore*, posiada jeden z najpiękniejszych głosów, któremu brakuje tylko głębszego znawstwa muzyki (harmonji) do rozwinięcia orlich skrzydeł wielkiego talentu i skierowania lotu ku wyżynom sławy.

O dziejach teatru Rozmaitości nic nie powiemy tym razem—nie zaszło tam nic nowego. Wspomnimy za to o ostatniem przedstawieniu baletu „Hrabina i Wieśniaczka," głównie z powodu, że podczas tego przedstawienia, rzęsistsze niż kiedykolwiek oklaski otrzymywała p. Stefańska — chociaż nie szczędzono ich również innym tancerkom, lub koryfejkom, jak pp. Piotrowskiej, Marji Oliwińskiej, Cholewickiej i Helenie Popiel, które ukazały się w tym balecie. Patrząc na zużytą już „Hrabinę i Wieśniaczkę," pomyśleliśmy, że łatwo byłoby wskrzesić ten balet i zapewnić mu szereg świetnych reprezentacij, gdyby drugą pierwszą rolę, Hrabiny, powierzyć p. Bogdanow. Dwie balleriny tańczące obok siebie, w dwóch równie wielkich rolach, wywołałyby i żywe zajęcie widzów i szlachetną emulację wzajemną. A propos baletu, co się też dzieje z „Najadą," którą, o ile słyszeliśmy, w tym jeszcze sezonie wystawić miano? *Al.*

cjami medycznemi w Monachium, szpital homeopatyczny na Wiesenstrasse, znakomite zajmuje stanowisko pod względem wpływów zbawiennych i dobroczynnych. Nader pomyślny rezultat śmiertelności zadziwia tem bardziej, że większa połowa chorych tam leczonych, należała do ciężkich, a często nieuleczalnych. Doktorzy Quaglio i Buchner, kierujący tym zakładem, w jego pomyślnym rozwoju i wpływie dobroczynnym na ludność miejscową sowitą dla siebie znajdują nagrodę. Szpital ten powstał i utrzymuje się z zasiłków osob prywatnych. (*Allg. Z.*)

* (Konfirmacja wsprawie buntu zesłanych polaków.) Polityczni przestępcy, zesłani do ciężkich robót za udział w ostatnim polskim buncie, latem przeszłego roku, z powodu braku robót w zakładach wschodniej Syberji, byli wyprowadzeni w liczbie 717 ludzi z Irkucka i innych miejsc gubernji irkuckiej, a także i z zakładu pietrowskiego, na roboty na drodze około Bajkału. Rozdzieleni tam na partje, w dziewięciu miejscach, pozostawali pod władzą pułkownika Czerniajewa i pod nadzorem 4 oficerów i 123 niższych stopni konwoju. W końcu czerwca r. z., ci to zesłani do ciężkich robót, sprawili bunt, w celu zbiegnięcia na granicę chińską. W tym celu buntownicy samowolnie opuścili roboty i uzbroiwszy się czem mogli, powstali przeciwko straży wojskowej, aresztowali zwierzchników drogi, zepsuli telegraf drogi komunikacji, zrabowali skarbowe i prywatne mienie i spalili stację lichanowską. Dla poskromienia buntu, wysłane zostały zaraz wojska, ale buntownicy rozpoczęli z nimi otwartą walkę. Kiedy wojska odparły napad buntowników, a w znacznej liczbie rozproszyli się po lasach koło Bajkału, gdzie utworzywszy oddzielne bandy, usiłowali utorować sobie orężem drogę do granicy chińskiej. Ale, połączonemi działaniami oddziałów kozackich 1-ej i 3-ej brygady konnej kozackiego wojska zabajkalskiego, oddziałów wojska wysłanych z Irkucka i ludności miejscowej, bunt został poskromiony, a przestępcy którzy rzucili się do lasów i na tamtą stronę gór nadbajkalskich, zostali ujęci. Bunt ten pociągnął za sobą znaczne straty dla skarbu i ludności miejscowej, dotąd jeszcze dokładnie nieokreślone, a według dostarczonych wiadomości wynoszące przeszło 18 tysięcy rubli dla skarbu i przeszło 17 tysięcy rubli dla osób prywatnych. Po ukończeniu buntu, wyłączając wielu buntowników zabitych i śmiertelnie ranionych w potyczkach z wojskiem, oraz zaginionych bez wieści, pozostali 680 ludzi, oddani zostali pod sąd wojenny według polowych praw karnych. Po ostatecznej konfirmacji przez dowodzącego wojskami wschodniego syberyjskiego okręgu wojennego, najbardziej winni z ich liczby zostali ukarani śmiercią przez rozstrzelanie. *Narcyz Celliński* i *Szaramowicz*, jako dwaj główni kierownicy i przewódcy buntu, *Jakób Reiner* i *Władysław Kotkowski*, jako dowódcy band, a oprócz tego Reiner, jako przekonany o podpalenie stacji lichanowskiej ([1]). Przy oznaczeniu wysokości kary reszcie zesłanych do ciężkich robót buntowników, było brane na uwagę,—z jednej strony, mniej lub więcej czynny ich udział w buncie,—z drugiej wysokość poprzedniej ich winy i wymierzonej na nich kary, której jeszcze nie wycierpieli. Tym sposobem z liczby ich, 249 ludzi, przeznaczono do ciężkich robót w kopalniach na czas nieograniczony; 63—w kopalniach na lat dwanaście; 10—w twierdzach na lat dziesięć; 259—pozostawiono w silnem podejrzeniu co do udziału w buncie i pozostawiono w kajdanach, w dziale na próbę w ciągu roku; 95—uwolniono od odpowiedzialności z tej sprawy. Następnie konfirmacja określiła: włóczęgów *Tela*, *Trzepakowskiego* i *Inżjewskiego*, winnych oprócz udziału w buncie, włóczęgostwa przed przyłączeniem się do buntu, ukarać, oprócz przeznaczenia do ciężkich robót w kopalniach na czas nieograniczony, batami, po pięćdziesiąt razów każdmu. Niezależnie od tego, stosownie do ustawy o zesłanych, oprócz naznaczenia wyższych stopni ciężkich robót, podlegało karze batów jeszcze 321 przestępców; lecz jenerał-lejtnant Korsakow, uznał za możliwe uwolnić ich od tej kary, pod warunkiem, aby przy zaliczaniu ich do robót ciężkich, nie byli przenoszeni z działu na próbę, bez osobnego rozporządzenia głównego naczelnika kraju. Nakoniec konfirmacja określa: zesłanych do ciężkich robót, z liczby pozostawionych w podejrzeniu z tej sprawy: *Borodowicza*, *Wierzbickiego*, *Kulikowskiego*, *Bielkowskiego*, *Rutkowskiego*, *Kolankę* i *Jabłkowskiego*, a z liczby uwolnionych od odpowiedzialności: *Sikorskiego*, *Wierzyńskiego*, *Smolińskiego* i *Morzeckiego*,—pierwszych siedmiu, po upływie roku pozostawania w kajdanach, w dziale na próbę, a ostatnich czterech zaraz, przenieść z robót ciężkich na osiedlenie. (*Rus. Inw.*)

* (Kwestja wschodnia). *Jour. de St. Pet* w N. 6-m, w artykule wstępnym, pisze pomiędzy innemi: „Chcielibyśmy nie wierzyć, że rząd turecki pragnie dodać do wszystkich zażaleń nowe i ściągnąć ogólną naganę, zabraniając statkom neutralnym zabierać na ich pokłady, bezbronne ofiary wypadków, które by były nie wybuchły, gdyby zostały dotrzymane świetne obietnice, tak uroczyście udzielone chrześcianom. Pierwszy strzał działowy dany do statku obcego, zmierzającego do wybrzeży kandjockich, nie w innym celu jak dla spełnienia czynu ludnkości, — mógłby mieć ogromny rozgłos i spowodować klęski, których obawa, powinna wstrzymać z przestrachu w Konstantynopolu stronników surowych środków barbarzyńskiego prawa. Jeżeli takie środki są uznawane za konieczne w radach sułtana dla poskromienia powstania kandjockiego, nie znajdzie się na całym świecie żaden człowiek z sercem, któryby pochwalił ich użycie; Turcja miałaby natenczas do odpierania nie bunt jednej wyspy, ale powstałby przed nią bunt opinji publicznej, który nie długo miałby cierpliwość pozostawić samych tylko powstańców kandjockich w walce z nieprzyjacielem, który nie ma litości, ani sprawiedliwości dla wszystkiego co nie jest muzułmańskiem. Nie wzywamy zbrojnej interwencji żadnego mocarstwa, ale bywają okoliczności, iż jedna kula w sekundę więcej zrobi, niż długie miesiące zgryźliwych stosunków dyplomatycznych, bo nie policzkuje się bezkarnie ludzkości. Nie chcemy wierzyć, powtarzamy, aby blokada sprzeciwiała się czemukolwiek prócz wprowadzania kontrabandy wojennej, i że wojownicze zapędy otomanów posuną się do zdecydowania, aby ludzie bezbronni, dzieci w kolebce i umierający rozbrojeni, mieli ginąć z głodu i zimna. Ponieważ Turcja rozumie, że jej zbawienie nie leży ani w artylerji jej statków, ani w walkach które jej wojska mogą toczyć na lądzie, jeżeli chce go poszukać gdziekolwiek z nadzieją znalezienia, powinna żądać go od radykalnych reform. Im więcej będzie walczyła, tem mniej Europa przebaczy jej krew przelaną. Krew chrześcian złym jest cementem, dla wzmocnienia jej rozwalającego się gmachu. Toczy ona tę walkę z żywotnością swej ludności, z cywilizacją, z postępem którego potrzebuje. Niech odpowie wielkim aktem emancypacji na wymagania, które przekształciły się w bunt; może jeszcze ma czas odwrócić szereg klęsk dających się przewidywać; ale powinna się spieszyć, bo ruch chrześciański rozszerza się."

Anglja.

* (Kwestja statku *Alabama*) *Herald* zastanawia się nad stosunkami Anglji ze stanami Zjednoczonemi i nad projektem lorda Stanley'a w przedmiocie kwestji statku *Alabama*, przyczem zwraca uwagę na tę okoliczność, że konserwatywni mężowie stanu są bardziej pojednawczymi, pełniejszymi godności, umiarkowańszymi, i zarazem energiczniejszymi i patrjotyczniejszymi, niż liberalni, lecz powiada jednocześnie, że nie wiadomo jeszcze, czy gabinet waszyngtoński zgodzi się na propozycję angielską.

Austrja.

* (Kwestja węgierska.) *Wien. Abp.* z 19-go b. m. pisze: „Jedno z pism tutejszych wyprowadza z wiadomości podanej przez *P. Lloyda*, o nastąpić mającem niezwłocznie zamianowaniu ministerstwa węgierskiego, szczegółowe zestawienie zasad, na podstawie których miały jakoby przyjść do skutku układy z Węgrami w przedmiocie pojednania. Rząd cesarski nie jest w tej chwili w możności zakomunikowania szczegółowych w tej kwestji wiadomości, lecz musi jedynie zauważyć, że dowodzenia wyż wspomnianego pisma tutejszego nie są niczem innem jak tylko kombinacjami, pozbawionemi należytej podstawy."

* (Odłączenie sądownictwa od administracji.) *Wien. Z.* ogłasza rozporządzenie ministra stanu, datowane 12-go b. m., które dotyczy, na teraz przynajmniej, tylko księztwa Salzburga, lecz które każe przewidywać, że wielka reforma, uznawana od kilku lat za niezbędną, została nareszcie usankcjonowaną przez decyzję monarszą. Chcemy powiedzieć o nowej organizacji, uświęcającej zasadę zupełnego odłączenia sądownictwa od administracji. Wiedeńska *Die Debatte* podnosi użyteczność tego środka, który kładzie koniec niedogodności, na tem zależącej, że ludzie, którzy mają wymierzać sprawiedliwość, są jednocześnie urzędnikami administracyjnymi, i nie wątpi, że zasady, na których oparte zostało powyższe rozporządzenie ministra stanu, staną się wkrótce, dla innych krajów monarchji, podstawą reformy administracyjnej. (*La Patr.*)

Francja.

* (Zaprzeczenie). *Paryż, 19 stycznia.* Rozbiegła się pogłoska, że z powodu wywołanego ruchu reformy konstytucyjnej, hr. Walewski ma ustąpić z krzesła prezesa izby. Pogłoska ta jest mylną. Ani razu nie było mowy o zastąpieniu hr. Walewskiego na zajmowanem przezeń wysokiem stanowisku. (*La Fr.*).

Hiszpanja.

* (Położenie kraju.) Położenie rzeczy w Hiszpanji nie jest bynajmniej tak pomyślne, jak było można wnosić z wiadomości poprzednio otrzymanych; marszałek Narvaez ma stale za sobą sympatję mas, lecz stronnictwo reakcyjne i demagogja nie chcą, jak się zdaje, abdykować. Z korespondencji z Paryża, obejmującej ciekawe i bardzo prawdomówne szczegóły o Hiszpanji, okazuje się, że możebne jest dziś powstanie ultra-katolików przeciw programowi marszałka, podczas gdy z drugiej strony, komitet rewolucyjny ogłosił proklamację, wzywającą hiszpanów do broni dla obalenia tronu Izabeli II. Ci ostatni są mniej niebezpieczni niż siostra Patrocinio. Powodzenie, podług pomienionej korespondencji, zawisło od energji królowej i od wytrwałości, z jaką monarchini odrzuci rady tej dewotki-intrygantki i jej przyjaciół. (*Nord.*)

* (Książę Montpensier.) Korespondencje prywatne z Madrytu donoszą o pogłosce, podług której mają być przedsięwzięte środki ostrożności względem księcia Montpensier i jego rodziny, z powodu postawy przybranej w tych czasach przez infantkę, siostrę królowej Izabeli, i przez jej małżonka. (*La Patr.*)

Niemcy.

* (Kandydaci wyborczy). *Volks Z.* ogłosiła listę kandydatów wyborczych do parlamentu północno-niemieckiego. Gazeta ta dodaje, że stronnictwo hanowerskie i anti pruskie może z pewną czynnością zająć wszystkie miejsca w liczbie dziewiętnastu członków. (*La Fr.*).

* (Program rządu bawarskiego). *Monachium, 19 stycznia.* Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych, książę Hohenlohe rozwinął program rządu, który da się streścić w następujący sposób: Żadnej konfederacji południowo-zachodniej pod obcem mocarstwem; żadnej konfederacji południowej pod przewodnictwem Austrji; lecz zjednoczenie z Prusami; dążenie do przymierza z innemi państwami niemieckiemi, z zastrzeżeniem utrzymania niepodległości państwowej Bawarji; reforma militarna, zdolna nadać krajowi dość siły dla zmuszenia do szanowania go; rozwój liberalny instytucij państwa. (*Corr. Hav. Bul.*).

Turcja.

* (Sprawa wschodnia). *La Patr.* z 20-go b. m. pisze: Korespondencje zagraniczne wspominały w ostatnich czasach o krokach przedsiębranych przez Portę z powodu wypadków na wyspie Kandji, i o postawie przyjętej przez rząd grecki. Wzmianka była jednocześnie o układach dyplomatycznych, wszczętych pomiędzy mocarstwami europejskiemi, które podpisały traktaty z 1856 roku. Podług naszych najnowszych informacij, uwaga gabinetów zwrócona jest w chwili obecnej na propozycje nadeszłe z Konstantynopola i oddane do uznania mocarstw opiekujących się królestwem greckiem. (*La Patr.*)

* (Sprawa kandjocka. — Photiades-Bej). Dyplomacja różnemi zajmuje się kombinacjami co do obecnego i przyszłego ustalenia pokoju na w. Kandji. O większej części tych kombinacij należy zamilczeć. Prawdopodobnie skończy się wszystko na wynalezieniu dróg i środków do zapewnienia ludności tej wyspy praw politycznych, religijnych i administracyjnych i zorganizowania podobnego systemu instytucij, jaki wykonywany jest na wyspie Samos.— *Mém. dipl.* ogłosił telegram otrzymany z Konstantynopola z dnia 17 stycznia nie zgadzający się z doniesieniami dzienników, które odwołanie Photiades-beja, posła tureckiego w Atenach, uważały jako znak zerwania stosunków urzędowych pomiędzy Turcją i Grecją. Ponieważ dyplomata ten jest z pochodzenia narodowości i wyznania greckiego, Porta sądziła, że tem samem znajdował się on na stanowisku nadzwyczaj delikatnem i nie mógł mimo woli wykonywać z energją instrukcij swojego rządu. (*La Fr.*).

* (Powstanie kandjockie). *Ateny, 6 stycznia.* Powstańcy kandjoccy, odniosłszy zwycięztwo nad turkami w bitwie pod Rodia, w prowincji Heraclium, przeszkodzili także wylądowaniu wojsk tureckich w Sfakja i Selinos. Potwierdza się wiadomość, że fregata turecka dawała ognia do rodzin kandjockich, które czekały na brzegu na statek zagraniczny, który miał je zabrać na swój pokład. Zgromadzenie kandjotów posłało mocarstwom adres z prośbą o udzie-

---

([1]) Kotkowski jeszcze przed zesłaniem do ciężkich robót, okazał się winnym zabójstwa urzędnika policji w m. Warszawie.

lenie opieki ludności, która życzy sobie przyłączenia wyspy do Grecji. (*Corr. Hav. Bul.*).

Korespondencja Dziennika Warszawskiego.

Zurich, 14 stycznia.

Rozdanie broni uciekinierom.—Czytelnia.—6-ty numer „spraw tow. demokratycznego"—Wyrok na blagissimusa, nagroda.—Wydalenie z Galicji 36 uciekinierów i t. d.

Zakupione przez Bosaka karabiny do ćwiczeń wojennych dla podwładnych mu uciekinierów, zostały tu dnia 3 b. m. nadesłane z Aarau. Po obejrzeniu przez znawców szczegółowo każdej sztuki, eksdyktator polecił regimentarzowi Horodyńskiemu wyekspedjować dla towarzystwa wzajemnej pomocy w St. Gallen *sześć*, bratniej pomocy w Neuchatel *pięć*, wzajemnej pomocy w Lucernie *trzy*, bratniej pomocy w Genewie *cztery*, wzajemnej pomocy w Schafhuzie *trzy* i dla nowego utworzonego towarzystwa czci i chleba w Bazylei *cztery* sztuki; pozostałe zaś 25 sztuk, rozdał sam dnia 6 b. m. członkom tutejszego towarzystwa naukowego i kasy oszczędności. Przy rozdawaniu broni, eksdyktator wypalił do uciekinierów krótką lecz nader awanturniczą, przeplataną ruskimi wyrazami (gdyż kiepsko mówi po polsku), orację. Wiwat! huknął regimentarz Horodyński. Wiwat! niech żyje nasz wódz Bosak! wrzeszczeli na całe gardło bez wytchnienia uciekinierzy i podrzuciwszy eksdyktatora kilkanaście razy w górę, zanieśli go następnie z Hottingen (gdzie rozdawano broń), do jego mieszkania w Zurichu.

Towarzystwo litewsko-wołyńskich wzajemnopatów, stosownie do uchwały swojej zapadłej na kwartalnem posiedzeniu dnia 23 listopada r. z., otworzyło dnia 9 b. m. ze zwykłą w takich razach ostentacją, w szynku „pod Białym Wilkiem" na Seefeld *czytelnię polską*. Żydom polskim bezwarunkowo wzbroniony jest wstęp do czytelni. Bileta wejścia sprzedaje kasjer towarzystwa obywatel baron Rambach. Cena biletu minimum frank jeden. Kredytu niema".

Mierosławski w 6-m numerze „Spraw towarzystwa demokratycznego" mianowicie w artykule „do prawych polaków" (podpisanym przez pięciu jego satelitów), wszystkich swoich antagonistów oraz wszystkich w czambuł przewódców i dygnitarzy (tak żyjących jako i nieżyjących) ostatniego powstania bez litości mięsza z błotem i każdemu z nich bez ceremonji czyni najpotworniejsze zarzuty jako to: złodziejstwa, oszustwa, zdrady, szpiegostwa etc. Za powyższy artykuł oraz inne jeszcze figle jenerała blagisimusa (jak np. rozkaz zabicia Bosaka, spalenia drukarni gillerowskiej etc.), komitet centralny wykluczył go z pod opieki praw emigracyjnych i wyznaczył 200 (wyraźniej dwieście) franków nagrody, każdemu kto tego intryganta jakimbądź sposobem sprzątnie.

Giller wrócił dnia 11 b. m. z dobrze wypchanym workiem do Zurichu, Bosak bardzo obojętnie powitał jenerała sztyletnika, z powodu, że tenże przehandlował komitetowi centralnemu swoją drukarnię na którą eksdyktator dawał nieraz grube zasiłki.

Platerowi ostatnie wielkie narodowe koncerta (dane w zeszłym miesiącu) prawie zupełnie nie dopisały. W Zurichu literalnie ani jednego biletu nie sprzedał; w St. Gallen na 650 biletów sprzedał zaledwie *pięć*, dopiero w Neuchatel, gdzie mniej są tamtejszym mieszkańcom znane jego figle mądrości, zebrał tyle, że mu się przynajmniej podróż i najem kalek opłaciły.

Jakiś figlarz (najpewniej który z uciekinierów,) rozpuścił między szwajcarami w Zurichu pogłoskę, że Cesarsko-ruska ambasada w Bernie płaci długi za wszystkich polskich uciekinierów. Kilka łatwowierniejszych ofiar oszustwa naszych uciekinierów, uwierzyło temu i udało się z prośbami do ambasady, lecz rozumie się, napróżno. Swietnie by to stały interesa naszych narodowych męczenników, gdyby się ambasada naprawdę podjęła zaspakajać ich wierzycieli.

Z Austrji wydalono po nowym roku naraz 36 uciekinierów, ujętych w Krakowie i Lwowie po kawiarniach, szynkach i innych publicznych zakładach. Z liczby wydalonych, 27 przybyło do Zurichu, z tych *ośmiu* wyjechało onegdaj do księstw naddunajskich, *dwóch* do Włoch, *siedmiu* dało się zwerbować do tureckiego kozactwa, reszta zaś rozsypała się po kantonach,

Komitet centralny polecił wydrukować listę imienną wszystkich swoich wyborców i takową rozesłał im bezpłatnie. Niektórzy uciekinierzy, dla rozmaitych powodów, są bardzo niezadowoleni z tej publikacji ich nazwisk.

Dyrekcja policji zurichskiej wezwała dziś wszystkich uciekinierów o odnowienie karty pobytu na rok [illegible]ący. Q.

Paryż, 16 stycznia.

Nasi emigranci i francuzi. — Wieczór u barona Budberga.

Podczas gdy *Czas* krakowski i każdy z organów rewolucji polskiej, *projicit ampullas et sesquipe daglia verba*, powstaje w wyrażeniach napuszonych i długich na sześć stóp na ostatnie ukazy, prasa francuzka przeciwnie upatruje w nich wielkie dla polaków dobrodziejstwo. Nasi emigranci są oburzeni i krzyczą w niebogłosy zwracając się do francuzów: „Ależ zaprotestujcie, protestujcież przecie!" Na co francuzi poruszają ramionami i odpowiadają: Po co mamy protestować! Znajduje się lub powinno znajdować się w archiwach księcia Gorczakowa około trzydziestu takich protestacij, nie licząc w to not anglo-austro-francuzkich z roku 1863; i cóż zyskano za pomocą protestacij?

Przemieszkujący tu rosjanie zapisali się w dniu noworocznym v. s. u barona Budberga. Wieczorem salony ambasady ruskiej jaśniały blaskiem; mnóstwo powozów przywiozło tam największe znakomitości Rosji, Francji i Anglji. Goście barona Budberga bawili się do godziny 4-ej zrana. Zwrócono szczególniejszą uwagę na obecność na tym wieczorze margrabiego de la Valette i jenerała Fleury. *X.*

Kilka słów o rzymsko-katolickiem duchowieństwie w Królestwie Polskiem. (*)

Na pewien czas przed ostatniem polskiem powstaniem, byłem przysłany z zachodniego kraju, przez władzę, na urząd kapelana wojskowego do m. Lublina (26 września 1863 r.), a pozostając dotąd w królestwie polskiem, i objeżdżając corocznie wojska kwaterujące w trzech djecezjach, warszawskiej, podlaskiej i lubelskiej, miałem sposobność i czas dobrze przyjrzeć się i poznać jakie jest polskie duchowieństwo, i na co należy zwrócić uwagę. Widząc zaś obecnie zaprowadzone przez rząd pożyteczczne reformy, uważam za obowiązek napisać kilka słów o duchowieństwie.

Liczba duchowieństwa katolickiego w królestwie polskiem jest tak wielka, że kościoły rządowi nie przynoszą żadnego pożytku, owszem tylko szkodę, jak okazało się w praktyce. Polskę można nazwać gniazdem ciemnego fanatyzmu, dla tego że duchowieństwo rozpowszechniło w ludzie nieprzyjaźń i nienawiść ku wszystkiemu niekatolickiemu; oprócz tego mięszało się ono zawsze do spraw polityczych i przyjmowało ogromny udział podczas powstania. I tak przez różne swe wykręty, z religji chrześciańskiej, rzymsko-katolickiej, uczyniło jakąś nową, polsko-katolicką. W Lublinie liczy się 19,000 mieszkańców, połowę których stanowią żydzi, a reszta składa się z katolików, prawosławnych, unitów i ewangielików. Kościołów zaś katolickich było 14, a przy nich 7 męzkich i 3 żeńskie klasztory. Pytanie, jaką i komu przynieśli korzyść zakonnicy w tem mieście? Niektórzy z mieszkańców odpowiedzieli by mi, że zakonnicy modlili się za nas do Boga. Trzymanie zakonników, aby się modlili za nas, a nie modlenie się każdy za siebie, jak nam nakazuje religja, nie przyniesie nam pożytku w życiu przyszłem.

W pierwszych czasach chrześciaństwa nie było klasztorów, a religja była w stanie kwitnącym i moralność ludzi stała daleko wyżej.

Jacy ludzie byli w polskich klasztorach? Po większej części ludzie niższej klasy, często unikający poboru do wojska, bez wykształcenia, bez wychowania; mała ich tylko ilość odpowiadała znaczeniu godności kapłańskiej. Czemże zajmowali się? Przewracali w głowach kobietom na spowiedzi, fanatyzowali łatwowiernych, i prowadzili polityczne tajne intrygi. Cześć rządowi że nakoniec postanowił znieść te szkodliwe zgromadzenia. Szkoda tylko że nie wszystkie.

Wiadomo każdemu, że Hiszpanja—kraj fanatyczno-katolicki, dawno zniosła klasztory, za wprowadzenie przez zakonników inkwizycji i intryg przeciwko maurom.

Duchowieństwo parafjalne zajmowało, się nie pełnieniem gorliwie swych istotnych obowiązków, lecz tylko gospodarstwem; każdy proboszcz nie miał czasu być prawdziwym pasterzem, i wszystkie swe duchowne obowiązki wkładał na swego pomocnika (wikarjusza), który czasem przy całej swej gorliwości nie mógł ich wykonać, tak że nieraz parafjanie pozbawieni byli pomocy duchownej, za co okazywali niezadowolenie z księży.

Położenie tych młodych księży, to jest wikarjuszów, nie było godne zazdrości, dla tego że zależeli od fantazji proboszczów, i często byli niesprawiedliwie wydalani z jednego miejsca na drugie, otrzymując za swą pracę jakich 50 do 60 rsr. rocznie i małą część dochodów. Księża proboszcze w tym kraju zbierali kapitały i mieli dobre gospodarstwa, ale za to ich kościoły w niektórych parafjach znajdowały się w najopłakańszym stanie: organy popsute, bohomazy w ołtarzach, aparata kościelne brudne.

Powtarzam: cześć rządowi, który odebrał duchowieństwu parafjalnemu grunta i przeznaczył mu dostatnie pensje, czem zmusił księży do zajmowania się istotnymi ich obowiązkami.

Przytaczam następujący przykład: Dobrze wiadomo z historji, że duchowieństwo francuzkie, do rewolucji miało ogromne majątki, a zbytek doprowadziło do tego stopnia, że zaczęło zaniedbywać istotne swe obowiązki i dawać najbrudniejsze przykłady; lud, widząc to, przestał wierzyć w Boga, przez co też przygotowała się rewolucja, w której duchowieństwo straciło majątki i mocno ucierpiało. W obecnym czasie, chociaż duchowieństwo francuzkie otrzymuje małą płacę, lecz za to pod wszelkiemi względami zajmuje pierwsze miejsce w katolicyzmie.

Księża parafjalni w Polsce otrzymywali wykształcenie w seminarjach, które dotąd były w rękach misjonarzy; dzięki Bogu, rząd odjął im ten monopol wychowywania. Misjonarze ci są jezuitami, tylko w innej sukni, i starali się przyjmować do seminarjów tylko takie osoby, które miały mniej zdolności, ale więcej śmiałej jezuickiej pokory; tego wymagała ich polityka. I tak, niektórzy wstępowali do seminarjum wprost z domu, a inni po ukończeniu nie więcej nad 4 klasy gimnazjalne. Wszystkie przedmioty wykładane były w języku łacińskim. Alumni seminarjum uczyli się tylko na pamięć, gdyż większa ich część nie rozumiała po łacinie. Czy to było rozwinięciem zdolności? Naprzykład, historja kościoła, niewątpliwie, jest ważnym przedmiotem i obowiązkowym dla każdego chrześcianina, a tem bardziej księdza; tymczasem wielu księży, wcale jej nie zna, gdyż jej nie rozumiało, ucząc się jej w języku łacińskim.

Filozofję także wykładano po łacinie; przedmiot ten nie dla każdego jest dostępny w języku rodowitym, a tem bardziej w łacińskim. Obecnie należałoby zwrócić na to wszystko szczególną uwagę i przyjmować do seminarjum ludzi zdolniejszych, którzy ukończyliby co najmniej 5 do 6 klas w gimnazjum, i mieliby nie mniej 20 lat wieku; nauczyciele powinni być w połowie duchowni, w połowie świeccy, a przedmioty wykładane więcej w rodowitym języku. Dobrzeby też było zupełnie znieść duchowną akademję w Warszawie, a zdolniejszych z seminarjum posyłać do petersburgskiej.

Wszystkie konsystorze w królestwie polskiem, należałoby przekształcić stosownie do istniejących w kraju zachodnim.

Należałoby włożyć na biskupów obowiązek, wskazywania rządowi księży, którzyby na spowiedzi przewracali głowy kobietom, tak jak to czynili zakonnicy, a takich księży, wysyłać z miast do odległych punktów djecezji, ponieważ wszyscy oni są tajnymi nieprzyjaciołmi rządu i samego kościoła.

Mówiąc istną prawdę, całkowicie jestem przekonany, że wielu księży nie fanatyków, zgodzi się z mem zdaniem, chociaż inni będą rozsiewali o mnie, pomiędzy ludem, fałszywe pogłoski, jako o prześladowcy religji katolickiej; na to odpowiadam, że ujawnienie fanatyzmu niektórych księży w nadużyciach, nie można nazwać prześladowaniem religji; religja zawsze jest czystą, święta i nietykalna.

Warszawa, d. 8 (20) stycznia 1867 r. Dywizyjny kapelan 2-ej dywizji grenadjerów, kanonik honorowy, ksiądz *Stanisław Feliński.*

(*) Artykuł ten wzięty jest z *Warsz. Dniew.*

Korespondencje Handlowe Dzien. Warsz.

Gdańsk, 19 stycznia.

Pogoda piękna 6° do 7° Reaumura mrozu i cokolwiek śniegu.

W Anglji pszenica krajowa na targu poniedziałkowym, przy dość czynnym pokupie i małych dowozach, podniosła się o 1 szyling na kwarterze, na towar zagraniczny zaś żadnego nie notowano podwyższenia, a sprzedaż po pełnych cenach zeszłego tygodnia, była dość trudną. W następnych dniach tranzakcje mniej miały ożywienia, a lubo na wszystkich znaczniejszych targach ceny pierwotne prawie bez żadnej zmiany się utrzymały, to jednakże miały tendencję do zniżenia. Podług doniesień z Nowego Jorku ceny mąki i pszenicy w Ameryce się wzmacniają, ponieważ zapasy w portach od lat 20 nie były tak małe jak w tym roku.

We Francji dowozy znaczne i pokup dość ożywiony, lecz ceny mąki i pszenicy cofnęły się na wszystkich placach północnych i środkowych od 50 cent. do 1 fr. i 1 franc. 80 cent. na hektolit. w przeciągu tygodnia. Tylko w Francji południowej pomimo znacznych dowozów z Czarnego morza, ceny bez znaczniejszej zmiany się utrzy-

mały. Żyto żądane i droższe o 50 do 70 cent. na hectol.

Na naszym placu ceny wyborowej pszenicy dobrze w poniedziałek się utrzymały, a we wtorek i środę wszystkie gatunki podniosły się o 5 do 10 guld. na łaszcie. W następnych dniach przy mniejszym pokupie, ceny uległy małym fluktuacjom, wyborowy towar jednakże prawie bez zmiany mógł być pomieszczonym i tylko średnie i podrzędne gatunki cofnęły się do cen poniedziałkowych. Żyto o 5 do 7 ½ guld. na łaszcie wyżej. Jęczmień i owies bez zmiany. Sprzedano w ciągu zeszłego tygodnia pszenicy łasztów 1,000, żyta 100, owsa 5, grochu 50, jęczmienia 50. Płacono za korzec wagi polskiej: pszenicy białej fun. 237 do 247 złp. 57 gr. 24 do złp. 59 gr. 18; pszenicy szklistej fun. 243 do 250, złp. 56 gr. 17 do złp. 58 gr. 23; pszenicy pstrej fun. 239 do 243, złp. 52 gr. 12 do złp. 56 gr. 4; pszenicy ordynarnej fun. 215 do 231, złp. 43 gr. 11 do złp. 49 gr. 17; żyta złp. 29 gr. 24 do złp. 33 gr. 13; jęczmienia złp. 25 gr. 9 do złp. 29 gr. 24; grochu złp. 28 gr. 1 do złp. 34 gr. 10; owsa złp. 14 gr. 12 do złp. 17 gr. 4.

Kursa zamian: Londyn 6.21⅝. Hamburg 151 ¼. Amsterdam 143 ¼. Warszawa 82.

Alexander Makowski i Spółka.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

* (Wykłady publiczne profesora Dudrewicza) o pokarmach, na rzecz ubogich studentów, odbędą się w trzech prelekcjach, z których pierwsza mieć będzie miejsce w dniu 13 (25) stycznia (w piątek), druga w dniu 17 (29) stycznia (we wtorek), trzecia w dniu 29 stycznia (1 lutego) (we wtorek), zawsze o godzinie 5 ½, w auli szkoły głównej. Program ich jest następujący: *Odczyt I, d. 13 (25) stycznia.* Ważność poznania przyrody dla człowieka. Zjawiska przyrodzone zależą od przyczyn przyrodzonych. Materja, jej najważniejsze własności i siły na nią działające. Prawo stateczności materji. Co jest życie? Pojęcia nadnaturalistów i materjalistów. Niedostateczność pojęć jednych i drugich. Stosunek duszy do ciała. Cechy życia fizycznego. Odróżnienie minerałów od roślin i zwierząt. Odbudowa organów zależna od przyjmowania i przerabiania pokarmów, oraz władza rozmnażania się są treścią wszystkich zjawisk życia fizycznego. Różnice między zwierzęciem a rośliną, ze względu na zjawiska życiowe. Zjawisko odbudowy organów u roślin i zwierząt. Czem się żywią rośliny, czem zwierzęta? Zależność wzajemna roślin i zwierząt, oraz ich stosunek do świata mineralnego. *Odczyt II, dnia 17 (29) stycznia.* Proces odbudowy w organizmie zwierzęcym. Tworzenie się krwi, jej obieg i zamiana na ciało uorganizowane. Proces rozrabiania i rozkładu. Oddychanie, jego następstwa i ważność. Ciepło zwierzęce. Zasadnicze prawa żywienia się. Znaczenie ciał azotowych białkowatych w pokarmach, jako produkujących siłę i ciepło; znaczenie ciał bezazotowych. Różnica między materjami pokarmowemi, a pokarmami. Niedostateczność jednej materji pokarmowej do utrzymania życia. Potrzeba urozmaicania pokarmów. Wartość ekonomiczna i fizjologiczna pokarmów. *Odczyt III, dnia 20 stycznia (1 lutego).* Przegląd najważniejszych pokarmów ludzkich. Pokarmy pochodzenia zwierzęcego i roślinnego. Napoje alkoholowe i alkaloidowe. Tytoń, Haszysz, opjum i inne. Krytyczne zasady djetetyki zdrowego człowieka. Wpływ żywienia się na jednostki. Wysokie znaczenie kwestji wyżywienia się dla całych społeczeństw, narodów i państw. Rolnictwo jest najważniejszą podstawę dobrobytu ogólnego. Przykłady dawnego i obecnego stanu rolnictwa w Europie. Rolnictwo w Chinach i Japonji. Wnioski Liebiga co do przyszłości Europy z powodu rabunkowego gospodarstwa.

* (Piekarnia ruska) istniejąca przy ulicy Nowo-Karmelickiej pod N. 2375, zajmująca się wypiekiem osobnego rodzaju kołaczy zwanych „sajkami" i obarzaneczków, ma składy swogo wypieku w następujących miejscach: przy ulicy Marszałkowskiej pod N. 1379, w składzie młyna parowego i pod N. 1373 w domu Goldberga; na rogu Nowego-Świata i Chmielnej pod Nr. 1259; przy ulicy Nowy Świat pod N-rem 1318, w składzie mąki p. Glinojeckiego i pod Numerem 1306, gdzie piekarnia angielska; przy ulicy Wierzbowej pod N. 614 wprost teatru; przy ulicy Czystej pod N. 638 w blisko-ści redakcji Kurjera Codziennego; przy ulicy Miodowej pod N. 486 lit. b. w domu Kronenberga; przy ulicy Senatorskiej pod N. 454 i przy ulicy Bielańskiej pod N. 609.

* (Bale przyjacielskie). W przyszłą sobotę, dany będzie w Kaskadzie za rogatkami marymonckiemi bal przyjacielski. Damy wprowadzone przez mężczyzn znanych gospodarzowi, mają wejście bezpłatne. — W Nowej Arkadji przy ulicy Mokotowskiej, dawane będą również bale co czwartek, poczynając od nadchodzącego.

Warszawa, dnia 10 (22) Stycznia.

Kalendarz.

We środę, 23 stycznia, — *Zaślubiny N. M. P.* i św. Ildefonsa bisk. — Słońce wsch. o godz. 7 min. 56; zach. o godz. 4 min. 28.

We czwartek, 24 stycznia, — śśw. Tymoteusza bisk. i Felicjana bisk. — Słońce wsch. o godz. 7 min. 55; zach. o godz. 4 min. 30.

Stan pogody.

Dziś z rana zimna — 3°,8 R.

Wczoraj.	o godz. 6 z rana.	o god. 4 po po.
Barometr w milimetrach	740 9	742 1
Termometr Reaum.	— 3 8	— 3'5
Stan nieba	pochmurny	pochmurny

Największe zimno — 4°,6 R. Najmniejsze zimno — 3°,2 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 7 cali 5.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, Operetki: **Pensjonarki; Państwo Denis.** — *Jutro*, **Mosè (Mojżesz)**, przez artystów włoskich, Abonament lit. B. N. 10. — *Wczoraj*, dawano Operę **Gli Ugonotti (Hugonoci)**, przez artystów włoskich. było osób 1000.

TEATR ROZMAITOSCI. — *Jutro*, **Przebudzenie się Lwa; Przysługa.** — Wkrótce daną będzie nowa oryginalna krotochwila pierwszy raz: **Żony uczonych mężów.** — *Wczoraj*, dawano **Miód kasztelański; On i ona**, było osób 300.

SALA RESURSY OBYWATELSKIEJ. — *Dziś i codziennie*, Koncert B. Bilsego. — *We środy i soboty*, koncerta symfoniczne.

Jutro, we środę, 11 (23) stycznia, wieczór *Mendelsohna-Bartholdy.* — I. Uwertura z Groty Fingala; „Es ist bestimt ein Gottes Rath", kwartet na 4 waltornie; Symfonja A-dur (po raz 1-szy): a) Allegro vivace, b) Andante con motto, c) Moderato, d) Presto, saltarella. — II. Muzyka do Snu letniej nocy: a) Uwertura, b) Nocturno, c) Scherzo, d) Marsz weselny; Uwertura „Cisza na morzu i szczęśliwa podróż"; — wszystko kompozycji Mendelsohna Bartholdy. — Początek o godz. 7-ej. — Cena wejścia kop. 45. — *Wczoraj*, było osób 80.

W SALACH DOLINY SZWAJCARSKIEJ, gdzie w głównej sali urządzonym jest ogród zimowy, daną będzie *Jutro*, dnia 11 (23) stycznia, *czwarta* **Reduta.** — Osoby mogą być w maskach lub bez masek. — Omnibusy kursować będą z placu Teatralnego i Krasińskiego, całą noc do Doliny i napowrót. — Z polecenia JW. Jenerała Ober-Policmajstra, osobom przybywającym na Redutę do Doliny, wydawane będą przy wejściu bilety do powrotu po 12 godzinie. — Początek o godz. 10. — Cena wejścia od osoby rs. 1.

ODEON. — *Dziś* i *codziennie*, wystąpienie śpiewaków francuzkich (z Doliny Szwajcarskiej). — Początek o godzinie 7-ej; cena 1-go miejsca 32 ½ kop.; 2-go miejsca 15 kop. — *Wczoraj*, było osób —. —

MUZEUM ANATOMICZNE i ETNOGRAFICZNE. *Codziennie*, od godziny 9 rano do 10 wieczorem, w b. hotelu wileńskim na Tłomackiem. — Cena wejścia kop. 30. — *Wczoraj*, było osób 22.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie* od godziny 10 [illegible] wieczora. — Cena wejścia kop. 10; w niedziele zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZOW i STAROŻYTNOŚCI p. Sulat[illegible]ego (na Podwalu w domu Dyzmańskich). — *Codziennie* od godziny 10 rano do 4 po południu. — Cena wejścia kop. 10.

NA PLACU NALEWEK. *Codziennie*, PANORAMA *Karola Fejta*, — zawierająca różne widoki i epizody z wojny między Austrją i Prusami.

* Przyjechali do Warszawy: jenerał-major inżenierji. baron *Delwig*, z Petersburga; tajny radca *Ostrowski*, ze wsi Żabiej Woli — wyjechali: jenerał-majorowie: *Pozniak*, do Płocka; *Dreniakin*, do Petersburga.

* Wczoraj, przyjechało koleją żelazn warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 237, wyjechało osób 191, — koleją żel. petersb.-warsz. przyjechało osób 146, wyjechało 165; — koleją żel. warsz.-teresp. przyjechał oosób 83, wyjechało 67, — w dniach 7, 8 i 9 (19, 20 i 21) w ogóle przyjechało osób 2206, w tej liczbie z zagranicy 150; wyjechało 2242, w tej liczbie za granicę 123.

* *Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone*, w dniu 21 stycznia 1867 r., a mianowicie pod adresem: Franciszek Holc w Miluwce, Pożegaliński bez oznaczenia miejsca, N. Lapp w Brześciu-litewskim, Albert Waga w Rydze, Dominik Barciński w Petersburgu, Marcin Hartman bez oznaczenia miejsca.

Dnia 7, 8 i 9 (19, 20 i 21) b. m. chorych w 8-miu cywilnych szpitalach: przybyło 161, wyzdrowiało 142, umarło 12, pozostało 1867 (mężczyzn 838, kobiet 1029), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 180, kobiet 177.

* W dniu 21 b. m. i r., urodziło się *Chrześcjan*: płci mezkiej 36, żeńskiej 15, *Starozakonnych*: płci męzkiej 3, żeńskiej 2, razem 57; zawarło śluby małżeńskie par: *Chrześcjan*: 17, *Starozakonnych*: —; umarło *Chrześcjan*: płci męzkiej 13, żeńskiej 18, *Starozakonnych*: męzkiej 7, żeńskiej 3, razem 41.

Ceny targowe

dnia 9 (21) stycznia 1867 r.

RODZAJ PRODUKTÓW	Korzec od — do (ruble srebrne i kopiejki)			
Pszenica Waga — —240 f.	6	90	7	65
Żyto „ — —230 f.	4	87 ½	4	95
Jęczmień	—	—	—	—
Owies	2	70	2	77 ½
Groch polny	—	—	—	—
Kartofle	2	—	2	10

Pud siana od k. 30—35. Pud słomy od k. 20 — 21 ½.

Dowozy: Pszenicy 300; Żyta 150; Jęczmienia —; Owsa 400 korcy.

Wiadro okowity od rs. 3 k. 53 do rs. 3 k. 62.

Garniec „ od rs. 1 k. 15 do rs. 1 k. 18.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 10 (22) Stycznia 1867 r.

MONETY.	Żądane Rs.	Żądane K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie	—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne	—	—	—	—
Frydrychsdory Pruskie	—	—	—	—
Pruski Kurant za 100 tal	—	—	—	—
PAPIERY. (bez wartości kuponu).				
Obligi Skarbu za rs. 100	73	25	73	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	—	—	—	—
Obligacje Cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę	—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. Cząst. lit. A po złp. 300 za sztukę	—	—	—	—
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kuponem	—	—	—	—
„ „ „ bez kuponu	—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-ej za rs. 100	81	17	80	67
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)	75	33	75	—
Listy likwidacyjne za rs. 100*)	59	75	59	25
Dowody Kom. Centr. Likwid. za rs. 100 Rs.	—	—	—	—
5 pożyczka rossyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100	—	—	—	—
6 pożyczka rossyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100	—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860, za rs. 100	77	—	—	—
Metaliki Lutowe za rs. 100	—	—	—	—
„ Sierpniowe za rs. 100	100	—	—	—
Rosyjska pożycz. prem. z 1865 rs. 100	107	25	107	—
„ „ „ 1866 „ 100	106	50	106	—
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125	118	—	—	—
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank 2000 za rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę	—	—	—	—
Obligacje Drogi Żel. Warsz.-Wied. po frank. 500 za sztukę	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel Warsz.-Bydgoskiej za rs. 100	55	33	55	—
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Terespolskiej za rs. 100	88	50	—	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100	—	—	—	—

WEXLE.			Żądane Rs.	Żądane K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Berlin	100 Tal.	2 m.	109	20	109	5
„	„ „	k. t.	—	—	—	—
Wrocław	„	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk	„ „	2 m	—	—	—	—
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	—
Londyn	1 Ft. St.	3 m.	7	43	7	41
Paryż	300 Frank.	2 m.	88	80	88	65
Wiedeń	150 Zł. W. A.	2 m.	83	25	—	—
Petersburg	100 Rsr.	1 m.	99	16	99	—
„	„ „	k. t.	—	—	—	—
Moskwa	„ „	1 m.	—	—	—	—
„	„ „	k. t.	—	—	—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych..... rs. — k. 33⅛
* „ „ , od Listów Likwidacyjnych. rs. — k. 57⅛

KURSA TELEGRAFICZNE

AJENTURY RUDOLFA OKRĘT

z Berlina, d. 9 (21) Stycznia 18667 roku.

Z BERLINA	żądaja	płacą
5-ta Pożyczka Rosyjska		62
Obligacje Skarbowe 4%		62¾
Listy Zastawne 4%		61½
Bilety Banku Rosyjskiego		82¾
Weksle na Warszawę		82⅜
„ Petersburg 3 tygodn.		90⅛
„ „ 3 miesięczny		88⅜
„ Londyn 3 „		—
„ Paryż 2 „		—
„ Hamburg 2 „		—
„ Wiedeń 2 „		75⅝
Koleje Rosyjskie		75½
Kolej Terespolska		—
dto Warszawsko-Wiedeńska		61⅛
dto Warszawsko-Bydgoska		—
Nowa pożyczka premjowa 1-em		90½
„ „ „ 2-em		89
Żyto na targu		57 ½
dto „ dostawę		55¾
Z WIEDNIA		
Wksle na Londyn		133 40
„ Hamburg		99 20
„ Paryż		53
Pożyczka Narodowa		69 30
5% Metaliki		58 20
Akcje Banku Kredytowego		159 70
Z PARYŻA.		
Renta 3%		69 30
Renta Włdska		54 70
Akcje Kredytu Ruchomego		500
Z LONDYNU.		
3% Papiery (Consols)		90⅝

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

(N. D. 290) *Magistrat Miasta Warszawy.*

W zastosowaniu się do przepisów lombardowych, podaje do wiadomości powszechnej, a mianowicie osób interesowanych, że licytacja na fanty w rzeczonym Lombardzie zastawione, jako to: srebro różnego gatunku i rozmaitych kształtów, brylanty, perły, zegarki, suknie, bielizna i wszelkiego rodzaju kosztowności, których właściciele w oznaczonym ostatecznie terminie nie wykupili, lub zaprolongować zaniedbali, rozpocznie się w dniu 1 (13) Marca 1867 r. i aż do czasu zupełnego ich wyprzedania, codziennie wyjąwszy dni świątecznych od godziny 9 z rana do 1 z południa, w lokalu lombardowym, pomieszczonym w głównym korpusie pałacu Namiestnikowskiego odbywać się będzie.

Życzący więc nabyć sobie rzeczone przedmiota, zechcą się znajdować w miejscu i czasie wyżej oznaczonym, a zakupione fanty zaraz po przybiciu kupna, srebrem lub biletami bankowemi płacić.

Termin ostateczny do wykupienia lub prolongowania wzmiankowanych fantów srebrnych i złotych najdalej do dnia 9 (21) Lutego 1867 r., wszelkich zaś innych do dnia 20 Lutego (4 Marca) t. r. oznaczonym został.

Dla tego interesowani, a mianowicie właściciele takowych fantów przed upływem powyższego terminu do kasy Lombardu o wykupienie lub prolongowanie zgłosić są obowiązani.

Wszyscy właściciele fantów dotychczas niewykupionych w czasie właściwym, którzy pomimo niniejszego ogłoszenia o tyle staną się obojętnemi na własny interes, iż nie będą korzystać z terminu wyżej oznaczonego do wykupienia lub prolongowania zastawionych fantów, a mianowicie którzy takowego wykupna lub prolongowania przed dniem 9 (21) Lutego 1867 r. co do wyrobów złotych i srebrnych, a przed dniem 20 Lutego (4 Marca) t. r. co do innych nie dopełnią, sami sobie winę przypiszą, gdy zastawione przez nich fanty złote i srebrne nie trzymające prób przepisanych, niezawodnie w wykonaniu art. 3. Najwyższego ukazu z dnia 10 (22) Kwietnia 1851 r. o zaprowadzeniu w Królestwie jednostajnych prób złota i srebra, oraz art. 29 zaprowadzającego w tym celu probiernią przy Mennicy Warszawskiej, tejże Mennicy do stopienia, a zarazem zamiany na gotowiznę po cenach właściwych odstąpione, a inne na licytacji w Lombardzie sprzedane zostaną.

Ażeby się nikt z osób interesowanych, niewiadomością o niniejszem obwieszczeniu wymawiać nie mógł, takowe przez pisma czasowe, jako to: Dziennik Warszawski, Gazety Polską Warszawską i Policyjną, i Kurjery Codzienny i Warszawski, niemniej przez przylepienie drukowanych egzemplarzy onego w miejscach publicznych, do wiadomości powszechnej podaje.

Warszawa d. 27 Grud. (8 Stycz.) 1866/7 r.

p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu Jenerał-Major,
Z upow. Śliżewski.
Naczelnik Kancelarji Luceński.

LICYTACIE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. 285). *Rząd Gubernjalny Augustowski.*

Na zasadzie reskryptu Komisji Rządowej Skarbu z d. 23 Listopada (5 Grudnia) 1866 r. Nr. 72658/26633, podaje do powszechnej wiadomości, że na sali zwykłych posiedzeń Rządu Gubernialnego w m. Suwałkach od godziny 11-ej z rana w d. 10 (22) Lutego r. b. odbywać się będą głośne in plus licytacje:

a) Na wydzierżawienie od d. 19 Listopad- (1 Grudnia) 1866 r. do d. 19 Czerwca (1 Lipca) 1869 r. propinacji na gruntach włościańskich do fol: Nowodola w Ekon. Wysztyniec P-cie Kalwaryjskim położonego, należącej, czyli prawa sprzedawania trunków Skarbowi służącego, we wsiach Dowgiełcejcie i Nowodola z zabudowaniami karczemnemi o ile takowe na gruncie znajdują się i w posesję dzierżawną podane będą od sumy rocznej rs. 302 k. 50½.

b) Na wydzierżawie od d. 19 Listopada (1 Grudnia) 1866 r. do d. 20 Maja (1 Czerwca) 1874 r. reszty użytków z tegoż folwarku od sumy rocznej rs. 487 k. ½, a to pod następującemi warunkami:

1. Że wydzierżawnie to dopełniać się będzie osobno to jest oddzielnie propinacji i oddzielnie innych użytków folwarcznych.

2. Że każdy przystępujący po licytacji dzierżawy dóbr, obowiązany.

a) Udowodnić swą kwalifikacją świadectwem przez Naczelnika P-tu stosownie do postanowienia Namiestnika Królewskiego z dnia 24 Stycznia 1818 r. oraz do wzoru przez Komisję Skarbu reskryptem z d. 4 (16) Września 1857 r. Nr. 32198/15440 wskazanego wydanem, które usprawiedliwić powinno zamożność konkurenta, najmniej dwuletniej dzierżawie wyrównywającą.

b) Przedstawić kwit kasy skarbowej na złożone vadium w kwocie ¼ sumy do licytacji na praetium przyjętej i posiadać gotowiznę na uzupełnienie tego vadium w stosunku półrocznej postąpionej przezeń ceny dzierżawnej, vadium te, które po licytacji utrzymującemu się przy niej zamienione będzie na kaucją, złożone być może w listach zastawnych likwidacyjnych lub innych papierach przez Rząd dozwolonych.

3. Przystępujący do licytacji dochodów propinacyjnych, obowiązani udowodnić, że nie podlegają wyłączeniu od możności prowadzenia szynku trunków o jakich mowa w art. 284 i 285 ustawy o akcyzie następnie przed licytacją złożyć vadium, a po utrzymaniu się przy dzierżawie dokompletować kaucją i opłacić z góry pierwszą ratę dzierżawną.

4. Utrzymujący się przy dzierżawie folwarku, obowiązany przyjąć warunki umowy na lata 1862/74 o dzierżawę tych dóbr z P. Onufrym Micewiczem zawartej, a przez Komisję Skarbu pod d. 24 Października (5 Listopada) 1862 r. Nr. 29425/12752 zatwierdzonej, z wyjątkiem w paragrafie 1-m dochodu propinacyjnego jako z tej dzierżawy wyłączonego, oraz paragrafami 21 co do przedłużenia dzierżawy na następne lat 12 i par. 24 co do restauracji budowl w poprzedniej do r. 1862 tenucie zaniedbanych, które to warunki do niniejszego wydzierżawienia nie stosują się.

5. Dzierżawca propinacji przyjmuje obowiązek przy nabywaniu patentów do handlu trunkami i przy wykonywaniu sprzedaży ich stosować się ściśle do przepisów ustawą o akcyzie od trunków Najwyżej pod dniem 7 (19) Czerwca 1866 r. zatwierdzoną wskazanych, a to od początku niniejszej dzierżawy.

6. Żadne zastrzeżenia ze strony ubiegających się do dzierżawy przyjęte nie będą, deklaracje zatem ich winny być bezwarunkowe i każdy przystępujący do licytacji, obowiązany przyjąć ogólne warunki dzierżawne, które przed licytacją odczytane będą. Uutrzymujący się przy licytacji stanie się obowiązanym względem Rządu od daty podpisania protokułu licytacyjnego pod utratą złożonego vadium i rygorem ogłoszenia na jego risico nowej licytacji, a chociażby zatwierdzenie tego protokułu lub uchylenie go, nastąpiło później jak w miesiąc czasu po odbytej licytacji, nie będzie mógł rościć żadnej ztąd pretensji.

7. Za późne po d. 19 Listop. (1 Grud.) 1866 r. i objęciu pensji dzierżawnej nie mogą rościć do Skarbu żadnej pretensji i poprzestaną na dochodzie, jaki miejscowa administracja wykaże. Wreszci uprzedza się licytantów, ażeby między sobą nie dopuszczali się zmowy i udzielania odstępnego dla zmniejszenia korzyści jakie Skarb Królestwa przez licytacją osiągnąć zamierzył, w razie bowiem dostrzeżenia tego, winni do odpowiedzialności sądowo-karnej pociągnięci będą.

Suwałki, d. 31 Grud. (12 Stycz.) 1866/7 r.

p. o. Vice-Gubernatora, Ceretilew.
Radca Rządu Gubernialnego, Mrajski.
1 Naczelnik Sekcji, Grabowski.

(N. D. 208). *Rząd Gubernialny Augustowski.*

Podaje do publicznej wiadomości, iż w dniu 1 (13) Lutego 1867 r. i następnych jeżeli tego zajdzie potrzeba, poczynając od godziny 11 z rana w Urzędzie Leśnym Rajgród w osadzie Ruda odbywać się będzie przed miejscowym Nadleśniczym głośna in plus licytacja na ogółową sprzedaż drzewa użytkowego i opałowego do dowolnego nabywających zarządzenia w cięciach następujących:

a. z obrębu Lisiejamy okręgu I.

W cięciu Nr. 8 z r. 1863, ocenionem na rs. 202 kop. 92.

W cięciu Nr. 9 z r. 1864, ocenionem na rs. 222 kop. 43.

b. z obrębu Rudzisko okręgu I.

W cięciu Nr. 7 z r. 1863, ocenionem na rs. 170 kop. 9.

W cięciu Nr. 8 z r. 1864, ocenionem na rs. 85 kop. 78.

c. z obrębu Ruda okręgu I.

W cięciu Nr. 15 z r. 1866, ocenionem na rs. 206 kop. 54.

d. z obrębu Kędzierawo okręgu I.

W cięciu Nr. 12 z r. 1865, ocenionem na rs. 23 kop. 64½.

e. z obrębu Dolnia okręgu I.

W cięciu Nr. 8 z r. 1857, ocenionem na rs. 215 kop. 48½.

W cięciu Nr. 9 z r. 1858 ocenionem na rs. 226 kop. 18.

f. z obrębu Ruszczyk okręgu III.

W cięciach Nr. 4, 5 i 6 z r. 1853/5, ocenionych na rs. 26 kop. 19.

g. z obrębu Ruszczyk okręgu I.

W cięciu Nr. 7 z r. 1856, ocenionem na rs. 84 kop. 25.

h. z Obrębu Sosnia okręgu IV.

W cięciu Nr. 14 z r. 1866, ocenionem na rs. 37 kop 80.

i z obrębu Wilamowskie okręgu I.

W cięciu Nr. 11 z r. 1860, ocenionem na rs. 110 kop. 40½.

W cięciu Nr. 12 z r. 1861, ocenionem na rs. 147 kop. 13.

k. z obrębu Płochowo

W cięciu Nr. 3 z roku 1852, ocenionem na rs. 29 kop. 3.

W cięciu Nr. 4 z roku 1853, ocenionem na rs. 114 kop. 21½.

Razem ocenionych na rs 1,873 kop. 6.

Które cięciami poczynając od sum szacunkowych wyżej wymienionych, na licytacje wystawione będą.

Przystępujący do licytacji, obowiązany jest przed oznaczonym terminem złożyć miescowemu Nadleśniczemu kwit kasy Gubernjalnej Powiatowej lub Urzędu Leśnego Rajgród na wniesione vadium w gotowiznie, listach zastawnych lub innych procentowych papierach Skarbowych w kwocie wyrównywającej $^1/_{10}$ części szacunku drzewa do kupna wystawiającego się, mianowicie:

Z obrębu Lisiejamy cięcia Nr. 8, rs. 21.
Z obrębu Lisiejamy cięcia Nr. 9, rs. 23.
Z obrębu Rudzisko cięcia Nr. 7, rs. 17.
Z obrębu Rudzisko cięcia Nr. 8, rs. 9.
Z obrębu Ruda cięcia Nr. 15, rs. 21.
Z obrębu Kędzierawo cięcia Nr. 12, rs. 3.
Z obrębu Dolnia cięcia Nr. 8, rs. 22.
Z obrębu Dolnia cięcia Nr. 9, rs. 23.
Z obrebu Ruszczyk cięcia Nr. 4, 5 i 6, rs. 3.
Z obrębu Ruszczyk cięcia Nr. 7, rs. 9.
Z obrębu Sosnia cięcia Nr. 14, rs. 4.
Z obrębu Wilamowskie cięcia Nr. 11, rs. 11.
Z obrębu Wilamowskie cięcia Nr. 12, rs. 15.
Z obrębu Płochowo cięcia Nr. 3, rs. 3.
Z obrębu Płochowo cięcia Nr. 4, rs. 12.

Nieutrzymujący się przy licytacji, otrzyma zaraz upoważnienie do odbioru złożonego vadium, nabywca zaś przy podpisaniu protokółu licytacyjnego, vadium swoje uzupełnić winien do wysokości $^1/_{10}$ części ogólnej sumy na licytacji postąpionej, ktora pozostanie w kasie Skarbu Królestwa jako kaucja, oraz opłacić połowę zalicytowanej należności.

Dalsze warunki licytacyjne oraz kontraktowe, przejrzane być mogą każdodziennie oprócz świąt w biurze Rządu Gubernjalnego Augustowskiego i w Urzędzie Leśnym Rajgród.

Suwałki d. 31 Grud. (12 Stycz.) 1866/7 r.

p. o. Vice Gubernatora, Ceretilew.
Radca Rządu Gubernjalnego, Mrajski.
za Naczelnika Sekcji Brodzki.

(N. D. *207*). *Rząd Gubernjalny Augustowski.*

Ponieważ głośna in plus licytacja na hurtową sprzedaż drzewa z cięć obr. Zygmunty, Mejsztal, Pazyz, Kurokompis, Wierzelnia i Lokajcie Leśnictwa Gryszkabuda w terminie pierwszym d. 28 Listopada (10 Grudnia) 1866 r. nie doszła do skutku, Rząd Gubernialny przeto niniejszym podaje do publicznej wiadomości że w dniu 1 (13) Lutego r. b. i następnych 1867 r. od godziny 10 z rana w kancelarji Urzędu Leśnego Gryskabuda w Bojakiszkach przed Nadleśniczym tegoż Leśnictwa odbywać się będzie głośna in plus licytacja na sprzedaż hurtową drzewa użytkowego i opałowego do wolnego kupujących rozrządzenia oszacowanego w cięciach:

Obrębu Zygmunty cięciu Nr. 10 ocenionem rs. 357 k. 49.

Obrębu Zygmunty cięciu Nr. 11 ocenionem rs. 422 k. 8½.

Obrębu Mejsztas cięciu Nr. 9 ocenionem rs. 30 k. 90.

Obrębu Mejsztas cięciu Nr. 10 ocenionem rs. 35 k. 70.

Obrębu Pazyz cięciu Nr. 9 ocenionem rs. 11 kop. 21.

Obrębu Pazyz cięciu Nr. 10 ocenionem rs. 39 k. 53.

Obrębu Kurokampis cięciu Nr. 5 ocenionem rs. 79 kop. 84½.

Obrębu Kurokampis cięciu Nr. 6 ocenionem rs. 49 kop. 57.

Obrębu Kurokampis cięciu Nr. 7. ocenionem rs. 65 k. 53½.

Obrębu Kurokompis cięciu Nr. 8 ocenionem rs. 121 kop. 95.

Obrębu Kuropompis cięciu Nr. 9 ocenionem rs. 115 kop. 62

Obręgu Kuropompis cięciu Nr. 10 ocenionem rs. 187 kop. 36.

Obrębu Wierzchnia cięciu Nr. 1 ocenionem rs. 158 kop. 4.

Obrębu Wierzchnia cięciu Nr: 2 ocenionem rs. 140 kop. 96.

Obrębu Lokajcie cięciu Nr. 9 ocenionem rs. 272 kop. 51.

Obrębu Lokajcie cięciu Nr: 10 ocenionem rs. 356 kop. 89.

Do licytacji każde cięcie w obrębie oddzielnie wystawione będzie, vadium do kupna wynosi $^1/_{10}$ części wartości drzewa w cięciu, termin wyróbki i wywuzki od dnia 1 Stycznia do końca Marca i od 1 Października do końca Grudnia 1867 r. czyli w porze otwarcia lasów, opłata w dwóch ratach, pierwszej raty przy podpisaniu protokułu licytacji, i drugiej przystępując do wyróbki, dalsze warunki szczegółowe, w kancelarji Urzędu Leśnego w Rządzie Gubernialnym przejrzane być mogą.

Suwalki d. 31 Grudnia (12 Stycznia) 1866/7 r.

Za Gubernatora,
Radca Rządu Gubernialnego, Mrajski.

(*N. D. 286*). *Rząd Gubernialny Augustowski.*

Na zasadzie reskryptu Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z d. 30 Listopada (12 Grudnia) 1866 r. Nr. 75678/28683, podaje do powszechnej wiadomości, że na sali zwykłych posiedzeń Rządu Gubernjalnego w mieście Suwałkach od godziny 11 z rana w dniu 14 (26) Lutego r. b. odbywać się będą głośne in plus licytacje na wydzierżawienie dochodów z dóbr Kuduryszki w Powiecie Sejneńskim położonych, pod następującemi warunkami:

1. Że propinacja na gruntach włościańskich do dóbr Kuduryszki należąca, czyli prawo sprzedawania trunków Skarbowi służące, z zabudowaniami karczemnemi o ile takowe na gruncie znajdują się i w posesją dzierżawną podane będą, wydzierżawia się osobno ryczałtem od d. 4 (16) Stycznia 1867 r. do d. 19 Czerwca (1 Lipca) 1867 r. od sumy rs. 2,204 k. 94 wziętej za pretium jako dochód roczny z ilości i położenia z osad wiejskich ustanowiony.

2. Że inne użytki folwarczne z rzeczonych dóbr wydzierżawiają się od d. 20 Maja (1 Czerwca) 1868 roku od sumy rocznej rub. sr. 1,287 kop. 24.

3. Że każdy przystępujący do licytacji do dzierżawy folwarków obowiązany jest:

a) Udowodnić swą kwalifikacją świadectwem przez Naczelnika Powiatu, stosownie do postanowienia Namiestnika Król. z d. 24 Stycznia 1818 r., oraz do wzoru przez Komisję Rządową Skarbu reskryptem z d. 4 (16) Września 1857 r. Nr. 32198/15440 wskazanego wydanem; które usprawiedliwić powinno zamożność konkurenta, najmniej dwuletniej dzierżawie wyrównywającą.

b) Przedstawić kwit Kasy Skarbowej na złożone vadium w kwocie ¼ sumy do licytacji na praetium przyjętej i posiadać gotowizną na uzupełnienie tego vadium, w stosunku półrocznej postąpionej przezeń ceny dzierżawnej. Vadium te które po licytacji utrzymującemu się przy niej zamienione będzie na kaucję, złożone być może w listach zastawnych likwidacyjnych lub innych papierach przez Rząd dozwolonych.

4. Przystępujący do licytacji dochodów propinacyjnych obowiązani udowodnić że nie podlegają wyłączeniom od możności prowadzenia szynku trunków, o jakich mówią art. 284 i 285 Ustawy o akcyzie, następnie złożyć vadium a po utrzymaniu się przy dzierżawie dokompletować kaucją i upłacić z góry pierwszą ratę dzierżawną.

5. Utrzymujący się przy dzierżawie folwarków obowiązany będzie przyjąć warunki umowy na lata 1865/8 dzierżawę rzeczonych dóbr z P. Aleksandrem Swiolo zawartej, a przez Komisję Rządową Przychodów i Skarbu pod dniem 23 Sierpnia (4 Września) 1865 r. Nr. 40177/43302 zatwierdzonej, z wyjątkiem w § 1 dochodu propinacyjnego jako z tej dzierżawy wyłączonego, oraz § 24 tejże Umowy, dotyczącego umorzeniu kar egzekucyjnych, który do teraźniejszej dzierżawy nie stosuje się. Warunki o których mowa przejrzane być mogą w biurze Rządu Gubernjalnego w każdym czasie w godzinach biurowych.

6. Dzierżawca propinacji przyjmuje obowiązek przy nabywaniu patentów do handlu trunkami i przy wykonywaniu sprzedaży ich stosować się ściśle do przepisów Ustawą o akcyzie od trunków Najwyżej pod dniem 7 (19) Czerwca 1866 roku zatwierdzoną wskazanych, a to od początku niniejszej dzierżawy.

7. Żadne zastrzeżenia ze strony ubiegających się do dzierżawy przyjęte nie będą, deklaracje zatem ich winny być bezwarunkowe i każdy przystępujący do licytacji, obowiązany przyjąć ogólne warunki dzierżawne, które przed licytacją odczytane będą. Utrzymujący się przy licytacji, stanie się obowiązanym względem Rządu, od daty podpisania protokułu licytacyjnego pod utratą złożonego vadium i rygorem ogłoszenia na jego risico nowej licytacji, a chociażby zatwierdzenie tego protokułu lub uchylenie go nastąpiło później jak w miesiąc czasu po odbytej licytacji, nie będzie mógł rościć żadnej z tąd pretensji.

8. Za późne po dniu 4 (16) Stycznia r. b. objęcie posesji, dzierżawcy nie mogą rościć do Skarbu pretensji i poprzestaną na dochodzie, jaki miejscowa administracja wykaże.

Wreszcie uprzedza się licytantów, ażeby między sobą nie dopuszczali się zmowy i udzielania odstępnego dla zmniejszenia korzyści, jakie Skarb Królestwa przy licytacji osiągnąć zamierzył, w razie bowiem dostrzeżenia tego

winni do odpowiedzialności Sądowo-karnej pociągnięci będą.

Suwałki d. 31 Grud. (11 Stycznia) 1866/7 r.

p. o. Vice Gubernatora, Ceretilew.

Radca Rządu Gubernjalnego, Mrajski.

(1) Naczelnik Sekcji, Grabowski.

(N. D. 282). *Rząd Gubernjalny Augustowski.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że na sali zwykłych posiedzeń Rządu Gubernjalnego w mieście Suwałkach od godziny 11 z rana w dniu 10 (22) Lutego 1867 roku, odbywać się będzie głośna in plus licytacja na wydzierżawienie dochodu propinacyjnego w 23 wsiach ekonomji Leśnictwo, wraz z osadami karczemnemi i budowlami o ile takowe na gruncie znajdują się i w posesją dzierżawną podane będą od sumy zniżonej rs. 2932 kop. 50 wyraźniej rubli srebrem dwa tysiąc. dziewięćset trzydzieści dwa kopiejek pięćdziesiąt pod następującemi warunkami:

1. Że powyższy dochód propinacyjny czyli prawo sprzedawania hurtowego i cząstkowego trunków Skarbowi służące z zabudowaniami karczemnemi wydzierżawia się ryczałtem od dnia 22 Listopada (4 Grudnia) 1866 r. do d. 19 Czerwca (1 Lipca) 1869 r.

2. Że każdy przystępujący do licytacji obowiązany jest:

a) Udowodnić, że niepodlegają wyłączeniu od możności prowadzenia szynku trunków o jakich mowa w artyk. 284 i 285 Ustawy o akcyzie.

Następnie przed licytacją złożyć vadium a po utrzymaniu się przy dzierżawie dokompletować kaucją i opłacić z góry pierwszą ratę dzierżawną.

3. Dzierżawca przyjmuje obowiązek przy nabywaniu patentów do handlu truukami i przy wykonywaniu sprzedaży ich stosować się ściśle do przepisów Ustawą o akcyzie od trunków Najwyżej pod dniem 7 (19) Czerwca 1866 r. zatwierdzoną wskazanych.

4. Raty dzierżawne płacone być winny kwartalnie z góry pierwsza zaś licząc od dnia 22 Listopada (4 Grudnia) 1866 r., jako daty wydzierżawienia liczoną będzie i tę przy podpodpisaniu umowy dzierżawca zaraz zapłacić będzie obowiązany.

5. Żadne zastrzeżenia ze strony ubiegających się do dzierżawy przyjęte nie będą, deklaracje zatem ich winny być bezwarunkowe i każdy przystępujący do licytacji obowiązany przyjąć ogólne warunki dzierżawne, które przed licytacją odczytane będą, Utrzymujący się przy licytacji stanie się obowiązanym względem Rządu, od daty podpisania protokułu licytacyjnego, pod utratą złożonego vadium i rygorem ogłoszenia na jego risico nowej licytacji, a chociażby zatwierdzenie tego protokułu lub uchylenie go nastąpiło później jak w miesiąc czasu po odbytej licytacji. nie będzie mógl rościć żadnej z tąd pretensji.

6. Za późne po dniu 22 Listopada (4 Grudnia) 1866 r. wprowadzenie w posesję dzierżawca nie może rościć do Skarbu pretensji i poprzestanie na dochodzie jaki przez miejscową administrację osiągnięty będzie.

Wreszcie uprzedza się licytantów, ażeby między sobą niedopuszczali się zmowy i udzielania odstępnego dla zmniejszenia korzyści jakie Skarb Królestwa przez licytację osiągnąć zamierzył, w razie bowiem dostrzeżenia tego winni do odpowiedzialności sądowo-karnej pociągnięci będą.

Suwałki d 31 Grud. (12 Stycznia) 1867 r.

p. o, Vice-Gubernatora, Ceretilew.

Radca Rządu Gubernjalnego, Mrajski.

(1) Naczelnik Sekcji, Grabowski.

N. D. 34). *Zarząd Komunikacji w Królestwie Polskiem.*

Na przerobienie adamizacji na bruk w wiorstach 55 i 56 na trakcie Kowieńskim w Sekcji Łomżyńskiej w mieście Pułtusku w Gubernji Płockiej, odbytą zostanie licytacja w skróconym terminie w biurze Zarządu Komunikacji w dniu 18 (30) Stycznia r. b. o godzinie 12 w południe, przez opieczętowane deklaracje w sposobie postanowieniem Rady Administracyjnej Królestwa z dnia 16 (28) Maja 1833 r. przepisanym.

Licytacja rozpocznie się od sumy kosztorysowej rs. 1,889 kop. 58½, wyraźnie rubli srebrem tysiąc ośmset ośmdziesiąt dziewięć kopiejek pięćdziesiąt ośm i pół.

Mający zamiar ubiegać się o to przedsiębierstwo, powinien w miejscu i czasie wyżej wskazanym, złożyć swą deklarację podług wzoru poniżej zamieszczonego napisaną, a w tej deklaracji bez warunków i zastrzeżeń, wymienić wyraźnie literami bez skrobania, poprawek i przekreśleń, ilość procentów od powyższej sumy na rzecz Skarbu odstąpionych. Deklaracja nie podług wzoru napisana lub złożona po godzinie 12 w południe nie będzie przyjętą i na takową wzgląd mianym nie będzie.

Deklaracja opieczętowana obok adresu „do Zarządu Komunikacji w Królestwie Polskiem” powinna mieć wyraźny napis: „Deklaracja na przerobienie adamizacji na bruk w wiorstach 55 i 56 na trakcie Kowieńskim w Sekcji Łomżyńskiej w mieście Pułtusku w Gubernji Płockiej, do licytacii w dniu 18 (30) Stycznia r. b. odbywać się mającej.

Do deklaracji należy dołączyć kwit Banku Polskiego lub kasy Skarbowej miasta Warszawy na złożone vadium rs. 280. wyraźnie rubli srebrem dwieście ośmdziesiąt, gotowizną lub w listach zastawnych, w obligach Skarbowych albo też w innych papierach publicznych procentowych z właściwemi kuponami i kwotę rs. 15 gotowizną, na koszta ogłoszenia licytacji.

Szczegółowe warunki do licytacji i kosztorys zatwierdzony, są do przejrzenia w Zarządzie Komunikacji każdego dnia prócz Niedziel i świąt od godziny 9 rano do 3 po południu.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się według zatwierdzonego kosztorysu wykonać roboty około przerobienia adamizacji na bruk w wiorstach 55 i 56 na trakcie Kowieńskim w Sekcji Łomżyńskiej w mieście Pułtusku Gubernji Płockiej, i od sumy w kosztorysie na rub. sr. 1,889 kop. 58½ obliczonej, odstępuję na rzecz Skarbu procentów NN. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom warunkami licytacyjnemi objętym.

Zaświadczenie kasy NN. na złożone w niej vadium rs. 280 i gotowizną rs. 15 na koszta ogłoszenia licytacji składam, które w razie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę lub o przesłanie na mój koszt do NN. upraszam.

Stałe moje zamieszkanie jest w NN., pisałem w NN. dnia NN. miesiąca NN. roku 1867.

(Podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Warszawa d. 30 Grud. (11 Stycz.) 1866/7 r.

Naczelnik Zarządu,

Jenerał-Lejtnant, Szuberski.

Naczelnik Kancelarji Beneveni.

(N. D. 183). *Управленіе Варшавской Крѣпостной Артиллеріи.*

Симъ объявляетъ, что при этомъ Управленіи будетъ происходиться 31 Января нынѣшняго года въ 10 часовъ утра публичный торгъ, на продажу 1,111 пороховыхъ бочекъ, а 3 Февраля въ тѣже часы переторжка.

По сему желающіе купить бочки могутъ явиться въ Цитадель въ сказанное время съ надлежащимъ залогомъ.

Варшава дня 4 Января 1867 года.

Командиръ Варшавской,

Крѣпостной Артиллеріи,

Полковникъ. Графъ.

(N. D. 281). *Dyrektor Instytutu Politechnicznego i Rolniczo-Leśnego.*

Podaje do wiadomości, że w folwarkach Instytutowych Końskowola i Góra Puławska, rozpocznie się z dniem 1 Lutego r. b. sprzedaż tryków rasy Elektoralnej (Negretti) odznaczających się obfitością wełny, wyrównaniem runa i ustaleniem, po cenach stałych i przystępnych.

Nowa Aleksandrja d. 6 (18) Stycznia 1867 r.

Zarządzający Instytutem, Zieliński.

Sekretarz Rady i Zarządu Erlicki.

(N. D. 86). *Naczelnik Powiatu Włocławskiego.*

Podaje do powszechnej wiadomości iż z mocy reskryptu Rządu Gubernjalnego Warszawskiego z dnia 24 (5) b. m i r. Nr 130403 i 21613 odbywać się będzie w dniu 2 (14) Lutego r. b. o godzinie 10 z rana w biórze tutejszym Sekretna in plus przez opieczętowane deklaracje licytacja, na wydzierżawienie dochodu kasy Ekonomicznej miasta Włocławka z lądowego od statków wodnych zatrzymujących się przy lewym brzegu Wisły w rozciągłości gruntów do tegoż miasta należących na lat trzy poczynając od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1867 r. do dnia 1 (13) Stycznia 1870 r.

Za praetium do tej licytacji oznacza się kwota rs. 547 kop. 50 wyrównywająca połowicznej części sumy dotąd z tego źródła pobieranej, a to z powodu iż ogłoszona w czwartym terminie z obniżeniem tejże sumy o 1/4 część licytacja dla braku konkurentów spełzła bezskutecznie.

Dochód o jakim mowa od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1866/7 do daty oddania go utrzymującemu się przy licytacji plus licytantowi będzie pobierany administracyjnie, przez miejscowy Magistrat, zebrana zaś z tąd kwota, zaliczoną zostanie i oddaną utrzymującemu się przy licytacji na poczet zaofiarowanej przez niego sumy.

Deklaracje winny być pisane na stemplu k. 15, czysto, wyraźnie bez żadnych skrobań i poprawek które o ile franco pocztą nadesłanemi nie zostaną, mogą być składane w terminie i miejscu wyżej oznaczonym.

Do deklaracji dołączonym być ma kwit którejkolwiek Kasy skarbowej lub ekonomicznej na złożone w jej depozycie vadium rs. 55 jak niemniej świadectwo miejscowej władzy Policyjnej o zamożności i kondaicie licytanta, oraz że jest pełnoletnim do działania.

Deklaracje napisane nie podług dołączającego się poniżej wzoru, lub też bez wyż wspomnionych dowodów i po terminie licytacyjnym złożone, przyjętemi nie będą.

Warunki przedlicytacyjne przejrzanemi być mogą każdodziennie w biurze tutejszego powiatu z wyjątkiem świąt.

Włocławek 28 Grud. (9 Stycz.) 1866/7 r.

Asesor Kolegjalny, Węglewski.

Wzór do deklaracji.

Wskutek ogłoszenia Naczelnika Powiatu Włocławskiego z dnia 28 Grudnia (9 Stycznia) 1866/7 r. Nr. 428 podaje niniejszą deklarację którą obowiązuje się wziąść w dzierżawę dochód Kasy Ekonomicznej miasta Włocławka z lądowego od statków zatrzymujących się na lewym brzegu Wisły w granicach gruntów do tegoż miasta należących, na lat trzy to jest od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1866/7 do d. 1 (13) Stycznia 1870, z którego to dochodu opłacać będę rocznej dzierżawy rs. N (tu wypisać wyraźnie literami) poddając się wszelkim zastrzeżeniom warunkami licytacyjnemi objętym a mnie dobrze znanym.

Pobierany przez Magistrat dochód ten administracyjnie od d. 20 Grudnia (1 Stycznia) 1866/7 do daty oddania mi go w dzierżawę przyjmuje na poczet zaofiarowanej przezemnie sumy.

Kwit Kasy N na złożone w jej depozycie vadium rs. 55 dołączam, który w razie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę lub o zwrot onego na mój koszt upraszam, świadectwo kwalifikacyjne przepisami wymagane składam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N pisałem w N dnia N Mca. N 1867 r.

(tu podpis wyraźny)

(N. D. 298). *Komisarz Administracyjny Cyrkułu 4, 5 i 6.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności Skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: stoły, krzesła, fotele, kanapy, szafy jesionowe i machoniowe, oraz różne inne sprzęty w dniu 19 (31) Stycznia 1867 r. o godzinie 12 w południe w domu pod Nr. 2309*a*. przy ulicy Dzikiej, przez licytację publiczną za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 9 (21) Stycznia 1867 r.

Słupecki.

(N. D. 212)

W zastosowaniu się do art. 739 K. P. S., wiadomo czynię, iż

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Browarnej pod Nr. 2729 położona, składająca się: a) z domu frontowego z drzewa; b) oficyny w podwórzu z lewej strony z drzewa; c) z drugiej oficyny w podwórzu z tejże strony z drzewa; d) stajen po tejże stronie z drzewa, kloak w tyle podwórza; f) komórek o 9-ciu przedziałach z prawej strony; g) drugich komórek; h) chlewów po za tymi komórkami, wszystkich z drzewa; i) pompy; k) gnojówki przy komórkach; l) parkanu z trzech stron, oraz ł) gruntu z brukiem, obszerności łokci kwadr. 4635½ emfiteutycznego, przez biegłych przysięgłych na rsr. 6931 kop. 31½, oszacowana, a w skutek wyroków Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w dniach: 24 Stycznia (5 Lutego) 1863 r., 4 (16) Lipca 1863 r. między Izraelem Przepiórką handlującym, w Warszawie pod Nr. 2424 mieszkającym, przez Teodora Łąckiego Adwokata stawającym z jednej, a Ejzykiem Pragier handlującym, w Warszawie pod Nr. 2154 mieszkającym, i jego praw nabywcą Michałem Biro, w tymże mieście pod N. 2795, oraz Romanem Stempel obywatelem, w Warszawie pod Nr. 934 zamieszkałym, onejże współwłaścicielami z drugiej strony zapadłych. na publiczną sprzedaż w drodze działów wystawiona i w terminie ostatecznego przysądzenia w dniu 17 (29) Sierpnia 1864 r. przed W-ym Dobrskim Sędzią Trybunału delegowanym odbytym, przez Michała Biro handlującego w Warszawie pod N. 2814*a* obecnie mieszkającego, za pośrednictwem Stanisława Kędzierskiego Patrona, za sumę rsr. 10,000 kupiona, z powodu niedopełnienia przez niego waruków sprzedaży i nie wyjęcia wyroku adjudykacyjnego, dwoma świadectwami podpisarza Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie Wydział II, w dniu 1 (13) Marca i 9 (21) Kwietnia 1866 r. wydanemi stwierdzonego, powtórnie na risico i niebezpieczeństwo niedopełniającego warunków nabywcy Michała Biro, którego mieszkanie wyżej jest wskazane, na żądanie Hersza Zymelmana handlującego, w Warszawie pod Nr. 1745 mieszkającego, a zamieszkanie prawne u Obrońcy swego sprzedaż tę popierającego Wincentego Muszalskiego Patrona w Warszawie pod Nr. 2244*a* przy ulicy Nalewki mieszkającego, obrane mającego, jako wierzyciela hypotecznego sprzedaną będzie. Sprzedaż ta odbędzie się w Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale II w miejscu jego posiedzeń w Warszawie, przy ulicy Długiej pod Nr. 549, a licytacja w terminie ostatecznego przysądzenia rozpocznie się od sumy rsr. 5,000.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży na niebezpieczeństwo odbędzie się w miejscu posiedzeń Trybunału Wydziału II, jak wyżej dnia 12 (24) Maja 1866 r. o godzinie 10 z rana, a zbiór objaśnień i warunki sprzedaży, przejrzane być mogą w Kancelarji Podpisarza Trybunału Wydziału II i u podpisanego Patrona sprzedaż popierającego, w Warszawie pod Nr. 2240 przy ulicy Nalewki mieszkającego.

Warszawa dnia 18 (30) Kwietnia 1866 r.

Wincenty Muszalski Patron.

Po odbyciu pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 2729 w Warszawie sytuowanej, na niebezpieczeństwo Michała Biro przedsięwziętej w terminie powyższym, Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, wyrokiem dnia 12 (24) Maja 1866 r. wydanym, termin do przygotowawczego przysądzenia jej, a zarazem drugiej publikaty warunków na dzień 30 Maja (11 Czerwca) r. b. na godzinę 10 rano w Wydziale II Trybunału odbyć się mającą wyznaczył, w którym licytacja od sumy rsr. 5,000 zaczynać się będzie.

Warszawa dnia 12 (24) Maja 1866 roku.

Wincenty Muszalski Patron.

Po odbyciu w dniu 30 Maja (11 Czerwca) 1866 r. terminie drugiej publikaty zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, a zarazem przygotowawczego przysądzenia nieruchomości Nr. 2729. Trybunał wyrokiem w tym dniu wydanym, termin do ostatecznego jej przysądzenia na dzień 14 (26) Czerwca r. b. na godzinę 10 z rana w miejscu zwykłych posiedzeń jak wyżej oznaczył, w którym licytacja od sumy rsr. 5,000 rozpoczynać się będzie.

Warszawa d. 31 Maja (12 Czerwca 1866 r.

Wincenty Muszalski Patron.

Termin powyższy z powodu zaszłych sporów spełzł bezkutecznie, po usunięciu których, Trybunał wyrokiem dnia 4 (16) Sierpnia r. b. zapadłym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia tej nieruchomości na dzień 19 (31) Sierpnia r b. godzinę 10 z rana oznaczył i ten w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału jak wyżej od sumy rs. 5,000 odbędzie się.

Warszawa dnia 4 (14) Sierpnia 1866 r.

Wincenty Muszalski Patron.

Gdy i ten termin nie przyszedł do skutku, przeto Trybunał wyrokiem w dniu 19 (31) Sierpnia r. b. wydanym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 5 (17) Września r. b. godzinę 10 z rana oznaczył, który się odbędzie w Wydziale II w miejscu jak wyżej.

Warszawa dnia 19 (31) Sierpnia 1866 r.

Wincenty Muszalski Patron.

Ponieważ i ten termin nie przyszedł do skutku, przeto Trybunał wyrokiem dnia 29 Września (11 Października) 1866 r. wydanym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia powyższej nieruchomości na dzień 13 (25) Października r. b. na godzinę 10 rano oznaczył, który w miejscu jego posiedzeń jak wyżej nakazano w Wydziale II odbędzie się.

Warszawa d. 29 Wrześ. (11 Paźdz.) 1866 r.

Wincenty Muszalski Patron.

Gdy spory przez Michała Biro do wyższych instancji wyniesione, ostatecznie wyrokiem IX Departamentu Rządzącego Senatu, w dniu: 4 (16) i 5 (17) Stycznia 1867 r. zostały usunięte, Trybunał wyrokiem dnia 5 (17) Stycznia 1867 r. nowy termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 23 Stycznia (4 Lutego) 1867 r. na godzinę 10 rano w miejscu swych posiedzeń w Wydziale II oznaczył, w którym licytacja od sumy rsr. 5,000 zaczynać się będzie.

Warszawa dnia 6 (18) Stycznia 1867 r.

Wincenty Muszalski Patron.

(N. D.126). Podpisany Komornik, podaje do powszechnej wiadomości, że prawnie zajęte dochody nieruchomości, jako to:

Nr. 683 przy ulicy Leszno.

Nr. 507 przy ulicy Podwal.

N. 2275/6 i 2306*B*, narożnie przy ulicy Dzikiej i Miłej, w Warszawie położonych, wydzierżawione zostaną przez publiczną licytacją na rok jeden, poczynając od dnia 1 Kwietnia n. s. 1867 r., do tegoż dnia i miesąca 1868 r.

Termina do odbycia tych licytacji przed podpisanym Komornikiem na gruncie zajętych posesji to jest:

Dla nieruchomości N. 683, na dzień 1 (13) Lutego 1867 r. godzinę 12 w południe, poczynając od sumy rs. 156 kop. 50.

Dla nieruchomości N. 507, na dzień 3 (15) Lutego 1867 r o godzinę 12 w południe poczynając od sumy rs. 200. a

Dla nieruchomości Nr. 2275/6 i 2306*B*, na dzień 8 (20) Lutego 1867 r. godzinę 12 w południe, poczynając od sumy rs. 500, wyznaczone zostały.

Warunki licytacyjne, przejrzane być mogą w Kancelarji mojej w Warszawie, przy ulicy Ś-to Jerskiej, w domu pod Nr. 1776*a* utrzymywanej.

Warszawa d. 2 (14) Stycznia 1867 r.

Antoni, *Tymecki.*

(N. D. 295). Podpisany Komornik wiadomo czyni, iż w dniu 11 (23) Stycznia 1867 roku o godzinie 10 z rana w Warszawie na targu za Żelazną bramą prawnie zajęte, jako to: garderoba różna damska, bielizna stołowa i samowar przez publiczną licytacją sprzedane będą.

Warszawa d. 9 (21) Stycznia 1867 r.

Pawłowski Komornik.

DONIESIENIA PRYWATNE

WIADOMOŚĆ DLA CIERPIĄCYCH I REKONWALESCENTÓW

Nie zawsze będąc w stanie uczynić zadość, pomimo rozgałęzionych stosunków, licznym obstalunkom prywatnych osób z Królestwa Polskiego żądających **słodowego ekstraktu zdrowia i pożywności Jana Hoff**, gdyż w ogóle bezpośrednie znoszenie się z Szanowną Publicznością połączone było z wielu niedogodnościami, przekazałem zatem dla dobra ogółu sprzedaż moich wyrobów uzdrawiająco-słodawych dla Królestwa Polskiego głównemu Składowi **p. Wolfheim przy ulicy Elektoralnej Nr. 813** w Warszawie. Zawiadamiając o tem Szanowną Publiczność, donoszę, że p. Wolfheim, spełni jak najprędzej każdy obstalunek i oprócz tego dla większej zapewne wygody Publiczności, urzędzi od siebie filje składów, po główniejszych miastach Królestwa Polskiego.

Berlin 10 Stycznia 1867 roku.

Jan Hoff.

Radca komisyjny i dostawca nadworny wielu dworów.

Odwołując się na powyższą wiadomość, przyjmować będę jak najchętniej obstalunki na **sławne w świecie patentowane wyroby słodowe Jana Hoffa, ekstrakt słodowy, piwo zdrowia, uzdrawiająco-słodową czekoladę, proszek słodowo-czekoladowy, cukier i karmelki słodowo-piersiowe** a dla większej wygody Publiczności urządzę od siebie różne filje. Chociaż wyroby radcy kommisyjnego p. Jana Hoffa przez dwadzieścia lat swojego istnienia rozpowszechnione zostały, z powodu swojego błogosławionego wpływu na zdrowie, po wszystkich częściach świata, tak że konsumcja ich jest prawie bezprzykładną, nie mogę jednak powstrzymać się od przytoczenia w końcu niniejszego ogłoszenia niektórych listów przyznania, które w każdem czasie tysiącami nadchodzą do radcy komisyjnego p. Jana Hoff i są także u mnie do przejrzenia. Zwracam w końcu uwagę na to, że ceny wyrobów słodowych p. Jana Hoff są następujące:

1. Ekstrakt **uzdrawiającego piwa** butelka kop. 45.
2. Ekstrakt słodowej **czekolady zdrowia** rs. 1 kop. 50.
3. Za funt rs. 1 kop. 35.
   Za pół funta kop. 70.
4. Proszek słodowej czekolady zdrowia kop. 30.
5. Cukier słodowo-piersiowy kop. 30.
6. Karmelki piersiowo-słodowe 1 paczka kop. 60, pół kop. 30

Sprzedażą powyższych wyrobów zajęli się bezinteresownie dla dobra Publiczności:

PP. Oskar Kirchstein przy ulicy Miodowej
„ Ludwik Sommer przy ulicy Długiej.
„ Springer przy ulicy S-to Krzyzkiej Nr. 1328.
„ Piotr Kędzierzawski przy rogu ulicy Chłodnej i Żelaznej Nr. 892.
„ C. H. Rüdiger na placu S-go Aleksandra;

jako też, że p. Jan Hoff jest **nadwornym dostawcą J. Kr. W. Księcia Aleksandra** Pruskiego, J. Kr. W. Księżniczki Fryderyki Niderlandzkiej i Księcia Hohenzolern-Sigmar oprócz tego ekstrat jego **polecony został** jako najskuteczniejszy środek uzdrawiająco-posilający przez najpierwszych lekarzy pruskich i austryjackich i uwieńczony wielkiemi srebrnemi i złotemi medalami w Prusach, Francji i Anglji.

Warszawa w Styczniu 1867.

W. Wolfheim.

(N. 405) ulica Elektoralna Nr. 813.

1. Wiedeń 1 Kwietnia 1861 r.

Przedstawiony mi przez Magistrat m. Wiednia do chemicznego zbadania i zaopinjowania ekstrakt słodowy Jana Hoffa z Berlina, zbadany został w laboratorjum chemiczem prof. Kleczyńskiego i znaleziono w nim części składowe, posiadające w sobie własności posilne i pożywne tego rodzaju, iż przy odpowiedniem zastosowaniu, można tylko spodziewać się od tego środka zbawiennych rezultatów. Na żądanie zatem p. Hoffa poświadczam niniejszem, że jego ekstrakt słodowy składa się rzeczywiście z takich części medycznych, które przy osłabieniu organów trawienia, atonji kanału odchodowego, nieregularnościach cyrkulacji brzusznej, słabościach piersiowych, wycieńczeniu i skłonności do suchot, z powodu swoich uspakajających, pożywnych i posilnych własności z wielkiemi i pożądanemi skutkami znaleźć mogą swoje zastosowanie.

Dr. Granichsteter, c. k. fizyk miejski i magister medycyny.

2. Stolp 13 Marca 1865 r.

Przesłana przez W. Pana obfita ilość jego zbawiennego napoju, wywarła na naszych starych schorowanych obrońcach kraju w tutejszym domie inwalidów, którzy napój ten przyjęli z szczerą wdzięcznością, nadzwyczajne skutki i dla tego pośpieszam złożyć następujące sprawozdanie:

Ekstrakt słodowy okazał swoje zbawienne skutki w następujących wypadkach:

1. przy zastarzałej astmie;
2. przy zastarzałych cierpieniach brzucha i żołądka;
3. przy zdenerwowanych bardzo osobach, mianowicie kobietach, które w skutek suchot nerwowych, blizkiemi były śmierci. W tym wypadku ekstrakt okazał nawet cuda;
4. przy dzieciach cierpiących na kataralne i skrufuliczne choroby, ekstrakt ten używany był z pomyślnemi skutkami.

Na stanowisku mojem jako główny lekarz domu inwalidów, miałem obszerne pole do robienia doświadczeń w tym względzie, a ponieważ posiadam małą tylko jeszcze ilość wybornego ekstraktu pańskiego, nastręczam się chętnie wrazie zażądania z dalszemi usługami. Upoważniam w końcu pana do ogłoszenia, jeśli to uzna za słuszne, opisanych przezemnie skutków.

Z głębokim szacunkiem i t. d.

Weinschenk król. nad lekarz domu inwalidów.

3. Kraśnice pod Miliczem 11 Stycznia 1866 r.

Podarowana z łaski pańskiej moim biednym upośledzonym sierotom, znajdującym się w Zakładzie Samarytanek, partja butelek ekstraktu sodowego, wywarła na niektóre z nich zbawienne i pocieszające skutki. Gdybyś pan ujrzał małą sześcioletnią dziewczynkę, głuchą i upośledzoną, która dawniej wyglądała nędznie i blado a teraz stała się żywą, wesołą, nabrała sił i rumieńca, zostałbyś sowicie wynagrodzonym za swój nieoszacowany podarunek ekstraktu słodowego i spełniając chętnie moją prośbę, przysłałbyś jeszcze raz bezpłatnie nową partję butelek dla pięciu innych dzieci. Probowałem ja przy tych dzieciach wszelkiego rodzaju środków posilnych, ale napróżno i cieszę się niewymownie z tego, że ekstrakt jego taką zjednał sobie sławę. Dawno chciałem odnieść się do pana z prośbą, ale obawiałem narazić się panu; gdy jednakowoż niedawno dowiodłeś pan takiej ludzkości dla powracających z wojny żołnierzy, sądzę, że i nieszczęśliwym podasz pomocną i zbawienną rękę.

Hrabia v. d. Recke-Volmerstein.

(N. D. 49).

MAURYCY NELKEN

1ej GILDJI KUPIEC

w dwóch swych kantorach:

a. przy ulicy Krakowskie-Przedmieście na wprost odwachu.
b. przy ulicy Nowy-Świat na wprost Ordynackiego.

Kupuje i sprzedaje monety złote, rebrne i w banknotach, tudzież papiery publiczne zagraniczne i krajowe. Niemniej załatwia wszelkie interesa **bankierskie**, mianowicie: wydaje akredytywy, przekazy terminowe i płatne za okazaniem, na pierwszorzędne domy handlowe głównych Stolic Europy; wszystko podług kursu Giełdy Warszawskiej. (1—21168

(N. D. 65).

FOLWARK GROCHÓW II
pod Warszawą,

od 1-go Lipca r. b. ma być wypuszczony w dzierżawę na lat 5.

Warunki i objaśnienia tyczące się inwentarza, sprzętu, wysiewu, etc. w każdym czasie przejrzane być mogą w kantorze Grochowa II.

pp. F. Osterloff i Cmp.
J. Stephan. (2—21275)

(N. D. 115) Podaje się do powszechnej wiadomości, iż **bilet lombardowy** wydany za Nr. 8101, 5388 przypadkowo zaginął. Wzywa się więc posiadacza, iżby najpóźniej w 6 tygodni od d. 29 Stycznia 1867 r. to jest od daty ostatniego ogłoszenia zgłosił się i prawo posiadania onegoż w Dyrekcji Lombardu udowodnił, gdyż w przeciwnym razie duplikat biletu wydanym zostanie osobie, której nazwisko zapisane w księgach Dyrekcji. (2—20)

(N. D. 123). Podaje do powszechuej wiadomości, iż **bilet lombardowy** wydany za Nr. 1,031 38,963 przypadkowo zaginął.

Wzywa się więc posiadaeza, iżby najpóźniej w 6 tygodni od d. 29 Stycznia 1867 r. to jest od daty ostatniego ogłoszenia zgłosił się i prawo posiadania onegoż w Dyrekcji Lombardu udowodnił, gdyż w przeciwnym razie duplikat biletu wydanym zostanie osobie której nazwisko zapisane w księgach Dyrekcji. (2—22)

W drukarni Rządowej przy Komisji Rządowoj Oświecenia Publicznego—Za Pozwoleniem Cenzury-

DODATEK-

Do dzisiejszego Numeru dołącza się osobny Dodatek N. 7.

ПОЛОЖЕНІЕ

О Губернскомъ и Уѣздномъ управленіи въ Губерніяхъ Царства Польскаго.

(Продолженіе *)

Ст. 93. Въ случаѣ безпорядковъ въ уѣздѣ, Уѣздный Начальникъ принимаетъ дѣятельныя мѣры къ ихъ прекращенію, сосредоточивая для этого, временно, въ одномъ пунктѣ Земскую Стражу, если найдетъ это необходимымъ. Если же такая мѣра окажется недостаточною для охраненія внутренной безопасности и возстановленія порядка, то онъ обращается къ содѣйствію ближайшей военной силы, руководстуясь въ этихъ случаяхъ ст. 2661 Общ: Губ. Учр., Т. II, часть 1, Свод. Зак. изд. 1857 года.

ГЛАВА ВТОРАЯ.

О помощникахъ Уѣзднаго Начальника.

Ст. 94. Для содѣйствія Уѣздному Начальнику, по управленію уѣздомъ, при немъ состоятъ два Помощника: одинъ по части административной, а другой по части полицейской. Въ случаѣ болѣзни, увольненія въ отпускъ или отъ службы, или смерти Уѣзднаго Начальника, а также въ случаѣ отсутсвія его изъ уѣзднаго города по дѣламъ службы, одинъ изъ Помощниковъ, по опредѣленію Губернатора, заступаетъ его мѣсто.

Ст. 95. Помощникъ Уѣзднаго Начальника по части административной можетъ, по усмотрѣнію Уѣзднаго Начальника, быть командированъ для обревизованія городскихъ кассъ, или иныхъ частей управленія, въ тѣхъ случаяхъ, когда Уѣздный Начальникъ не какимъ либо причинамъ, самъ исполнить сего не можетъ.

Ст. 96. Помощникъ Уѣзднаго Начальника по части полицейской есть начальникъ Земской Стражи, непосредственно ему подчиненной. Онъ обязанъ, не менѣе какъ однажды въ мѣсяцъ, объѣзжать всѣ участки, занимаемые ввѣренною ему командою, производить смотры чинамъ этой команды, направлять и повѣрять ихъ дѣйствія и завѣдывать хозяйственною частью по ихъ обмундированію, по выдачѣ содержанія и продовольствія.

Ст. 97. Помощникъ Уѣзднаго Начальника по части полицейской завѣдываетъ, на правахъ полиціймейстера уѣзда, исполнительно-полицейскими обязанностями въ уѣздномъ городѣ и въ уѣздѣ. Чрезъ Помощника по военно-полицейскимъ дѣламъ и ввѣренную его начальству команду Земской Стражи исполняются всѣ дѣйствія общей въ уѣздѣ полиціи.

Ст. 98. Помощникъ по полицейской части, по усмотрѣнію Уѣзднаго Начальника, можетъ быть во всякое время командируемъ въ уѣздъ для исполненія возлагаемыхъ на него порученій, преимущественно по дѣламъ полицейскимъ.

Ст. 99. Помощникъ по полицейской части повѣряетъ на мѣстѣ книги народонаселенія, которыя ведутся въ магистратахъ и гминахъ, свѣряя ихъ съ метрическими книгами, какъ христіанскаго, такъ и нехристіанскихъ вѣроисповѣданій.

Ст. 100. Въ уѣздныхъ городахъ полицейское дѣлопроизводство магистратовъ присоединяется къ дѣлопроизводству Уѣзднаго Управленія.

Примѣчаніе. Учредительному Комитету предоставляется опредѣлить, какая именно часть полицейскаго дѣлопроизводства въ уѣздныхъ городахъ и на какихъ основаніяхъ отдѣляется отъ магистрата и поступаетъ въ непосредственное вѣдѣніе Уѣзднаго Управленія.

ГЛАВА ТРЕТЬЯ.

Объ Уѣздномъ Управленіи и порядкѣ дѣлопроизводства въ ономъ.

Сс. 101. Уѣздный Начальникъ, въ установленныхъ предѣлахъ власти, дѣйствуетъ, или лично, или чрезъ Присутсвіе Уѣзднаго Управленія.

Примѣчаніе. Дѣла, разсматриваемыя Присутствіемъ Уѣзднаго Управлвнія коллегіально, означены въ ст. 106.

Ст. 102. Присутствіе Уѣзднаго Управленія, подъ предсѣдательствомъ Уѣзднаго Начальника, состоитъ изъ двухъ его Помощниковъ, Уѣзднаго Врача и Уѣзднаго Архитектора (или Инженера). Помощники Уѣзднаго Начальника участвуютъ въ засѣданіяхъ по всѣмъ дѣламъ, подлежащимъ коллегіальному рѣшенію Уѣзднаго Управленія, а прочіе члены—только по дѣламъ, касающимся ихъ части, имѣя по онымъ право рѣшительнаго голоса. По дѣламъ строительнымъ, дорожнымъ, страховымъ и ветеринарнымъ призываются къ участію въ засѣданіяхъ, съ правомъ голоса Страховые Совѣтники, члены Дорожныхъ Комитетовъ и уѣздные ветеринары, гдѣ таковые находятся.

Ст. 103. Въ безуѣздныхъ городахъ, гдѣ нѣтъ отдѣльнаго городскаго полицейскаго управленія, а также въ мѣстечкахъ и селеніяхъ, мѣстная хозяйственная полиція остается въ завѣдываніи бургомистровъ, гминныхъ войтовъ и солтысовъ по принадлежности, а дѣлопроизводство полицейское остается въ завѣдываніи магистратовъ и гминныхъ управленій за тѣми исключеніями, которыя указаны будутъ Учредительнымъ Комитетомъ.

Ст. 104. Въ случаѣ болѣзни или отсутствія Уѣзднаго Начальника, въ Присутствіи Уѣзднаго Управленія предсѣдательству-

*) Смотрый прибавленіе къ № 2, 6 и 7.

USTAWA

o Zarządzie Gubernialnym i Powiatowym w Guberniach Królestwa Polskiego.

(Ciąg dalszy *).

Art. 93. W razie nieporządków w powiecie, Naczelnik Powiatu przedsiębierze czynne środki dla ich ukrócenia, zbierając ku temu czasowo w jeden punkt, straż ziemską, jeżeli uzna to za konieczne. Jeżeli zaś środek ten okaże się niedostatecznym dla ochrony wewnętrznego bezpieczeństwa i przywrócenia porządku, w takim razie żąda współdziałania najbliższéj siły wojskowéj, kierując się w takich razach art. 2661 Og. Ust. Gub. T. II, Cz. I. Zb. Pr., wyd. 1857 roku

ROZDZIAŁ DRUGI.

O Pomocnikach Naczelnika Powiatu.

Art. 94. Dla współdziałania z Naczelnikiem Powiatu w zarządzie powiatem, ustanowieni są przy nim dwaj Pomocnicy: jeden do czynności administracyjnych, drugi do policyjnych. W razie choroby, uwolnienia na urlop, albo od służby, albo w razie śmierci Naczelnika Powiatu, jak również w razie wydalenia się jego w interesie służbowym z miasta powiatowego, jeden z Pomocników, z decyzyi Gubernatora, zastępuje jego miejsce.

Art. 95. Pomocnik Naczelnika Powiatu do czynności administracyjnych, może być, według uznania Naczelnika Powiatu, delegowanym do rewizyj kass miejskich lub innych części zarządu, w tych przypadkach, kiedy Naczelnik Powiatu, dla jakichbądź przyczyn, sam dopełnić tego nie może.

Art. 96. Pomocnik Naczelnika Powiatu do czynności policyjnych, jest Naczelnikiem Straży Ziemskiéj, bezpośrednio mu podwładnéj. Obowiązany jest, przynajmniéj raz na miesiąc objechać wszystkie uczą̨stki (участки), zajmowane przez powierzoną mu komendę; odbywać przeglądy ludzi téj komendy, kierować ich czynnościami i sprawdzać takowe, oraz zawiadywać częścią gospodarczą pod względem ich umundurowania, wydawania płac i żywności.

Art. 97. Pomocnik Naczelnika Powiatu do czynności policyjnych, zawiaduje na prawach Policmajstra Powiatu, obowiązkami wykonawczo-policyjnemi w mieście powiatowém i w powiecie. Przez Pomocnika do czynności wojskowo-policyjnych i powierzoną zwierzchnictwu jego komendą Straży Ziemskiéj, wykonywają się wszystkie działania ogólnéj w powiecie policyi.

Art. 98. Pomocnik do czynności policyjnych, według uznania Naczelnika Powiatu, może być każdego czasu delegowanym w powiat, dla spełnienia danych mu poleceń, szczególniéj zaś w interesach policyjnych.

Art. 99. Pomocnik do czynności policyjnych sprawdza na gruncie księgi ludności, prowadzone w Magistratach i Gminach porównywając je księgami, z Aktów stanu cywilnego wyznań chrześciańskich i niechrześciańskich.

Art. 100. W miastach powiatowych czynności korespondencyjno-policyjne Magistratów, przyłączają się do czynności Urzędów Powiatowych.

Uwaga. Komitetowi Urządzającemu pozostawia się oznaczenie, jaka mianowicie część czynności korespondencyjno - policyjnych w miastach powiatowych i na jakich zasadach ma być od Magistratów oddzieloną i oddaną bezpośrednio Urzędom Powiatowym.

ROZDZIAŁ TRZECI.

O Urzędzie Powiatowym i o porządku załatwiania w nim czynności.

Art. 101. Naczelnik Powiatu, w zakresie swojéj atrybucyi, działa albo sam, albo przez Kollegium Urzędu powiatowego.

Uwaga. Przedmioty ulegające rozpoznaniu Kollegium Zarządu powiatowego, określone są artykułem 106.

Art. 102. Kollegium Zarządu powiatowego, pod prezydencyą Naczelnika Powiatu, składa się z dwóch jego Pomocników, Lekarza Powiatu i Budowniczego (lub Inżeniera) Powiatu. Pomocnicy Naczelnika Powiatu uczestniczą w posiedzeniach we wszystkich przedmiotach ulegających decyzyi kollegialnéj Urzędu powiatowego, inni zaś członkowie — tylko w przedmiotach dotyczących ich oddziałów i mają co do nich prawo stanowczego głosu. W przedmiotach budowlanych, drogowych, ubezpieczeń i weterynaryjnych przyzywani być mają na posiedzenia, z prawem głosu, Radcy Ubezpieczeń, Członkowie Komitetów drogowych i Weterynarze powiatowi, gdzie takowi się znajdują.

Art. 103. W miastach niepowiatowych, w których niema oddzielnego Urzędu policyinego miejskiego, tudzież w miasteczkach i wsiach, Policya miejscowa gospodarcza pozostaje w zawiadywaniu właściwych Burmistrzów, Wójtów Gmin i Sołtysów; załatwianie zaś czynności policyinych pozostaje w zawiadywaniu Magistratów i Zarządow gminnych, z wyjątkami przez Komitet Urządzający wskazać się mającemi.

Art. 104. W razie choroby lub nieobecności Naczelnika Powiatu, w Kollegium Urzędu powiatowego prezyduje jeden z jego Pomoc-

*) Patrz Dodatek do N-ru 11, 15, 16 i 17.

етъ одинъ изъ его Помощниковъ, уполномоченный на то Губернаторомъ, на основаніи ст. 94. Когда Помощникъ предсѣдательствуетъ въ Присутствіи Уѣзднаго Управленія, то одинъ изъ дѣлопроизводителей или изъ другихъ старшихъ чиновниковъ сего Управленія, по назначенію Губернатора, участвуетъ въ совѣщаніяхъ Присутствія, на правахъ члена.

Ст. 105. Помощникъ, въ отсутствіи Уѣзднаго Начальника, предсѣдательствуя въ Уѣздномъ Управленіи и исполняя обязанности Уѣзднаго Начальника по текущимъ дѣламъ управленія, не приступаетъ однако къ рѣшительнымъ распоряженіямъ по особенно важнымъ дѣламъ, каковы: а) опредѣленіе и увольненіе подвѣдомственныхъ чиновъ Уѣзднаго Управленія, а также наложеніе на нихъ взысканій, опредѣляемыхъ властью Уѣзднаго Начальника; б) разрѣшеніе дѣлъ, подлежащихъ вѣдѣнію Присутствія, если бы при обсужденіи произошло между членами разногласіе; в) распоряженія, коими отмѣняются данныя уже по дѣлу предписанія Уѣзднаго Начальника; г) всѣ распоряженія по которымъ послѣдуетъ особое предписаніе Уѣзднаго Начальника о передачѣ ихъ къ личному его разрѣшенію. По всѣмъ этимъ дѣламъ, Помощникъ ожидаетъ разрѣшенія Уѣзднаго Начальника, посылая ему, если нужно, особыя о томъ представленія съ нарочными, и только въ случаяхъ экстренныхъ и не терпящихъ отлагательства можетъ предоставить Присутствію Уѣзднаго Управленія разрѣшеніе дѣлъ, упомянутыхъ въ пунктахъ *а* и *в*.

Ст. 106. Коллегіальному разсмотрѣнію и производству въ Присутствіи Уѣзднаго Управленія подлежатъ: а) Приведеніе къ присягѣ на подданство иностранцевъ, на основаніи законныхъ разрѣшеній. б) Жалобы частныхъ лицъ и требованія присутственныхъ мѣстъ по случаю противозаконныхъ дѣйствій подвѣдомственныхъ Уѣздному Управленію чиновниковъ, должностныхъ лицъ и служителей; разсмотрѣніе предварительныхъ дознаній и наложеніе на виновныхъ административнаго взысканія или преданіе ихъ судебной отвѣтственности въ предѣлахъ предоставленной Управленію власти; разсмотрѣніе судебныхъ рѣшеній, послѣдовавшихъ по дѣламъ о должностныхъ лицахъ и служителяхъ, преданныхъ суду Уѣзднымъ Управленіемъ; временное устраненіе отъ должностей подвѣдомственныхъ чиновниковъ, должностныхъ лицъ и служителей; удаленіе отъ должности или перемѣщеніе съ высшей должности на низшую чиновниковъ должностныхъ лицъ и служителей опредѣляемыхъ Управленіемъ; наложеніе на нихъ денежныхъ взысканій за упущенія по службѣ. в) Дѣла о наймѣ домовъ, покупкѣ мебели и т. п. для Уѣздныхъ Управленій и подвѣдомственныхъ мѣстъ; дѣла о наймѣ помѣщеній для военныхъ лазаретовъ, арестантскихъ помѣщеній и проч. г) Срочное свидѣтельство окружныхъ казначействъ. д) Составляемые въ самомъ Уѣздномъ Управленіи и въ подвѣдомственныхъ ему мѣстахъ проекты смѣтъ (штатовъ) доходамъ и расходамъ городовъ и учрежденій, состоящихъ подъ покровительствомъ Правительства. е) Повѣрка, составленіе и утвержденіе, на общемъ законномъ основаніи, разнаго рода росписей и раскладокъ по причитающимся съ жителей уѣзда какъ въ городахъ, такъ и въ селеніяхъ, денежнымъ и инымъ сборамъ, именно: казенныхъ податей, земскихъ и общественныхъ сборовъ въ городахъ, транспортнаго, квартирнаго, страховаго сбора, росписи натуральной шарварковой повинности, раскладокъ на содержаніе еврейскихъ гминъ, и проч. ж) Дѣла объ установленіи разныхъ сборовъ въ городахъ, объ учрежденіи, уравненіи или отмѣнѣ тарифа на оные; дѣла объ опредѣленіи цѣнности коннаго и пѣшаго шарварковаго дня и т. п. з) Дѣла по выдачѣ разнаго рода вознагражденій, пособій, прогоновъ и т. п., какъ то: о выдачѣ прогонныхъ и суточныхъ денегъ чиновникамъ, командируемымъ Уѣзднымъ Управленіемъ по дѣламъ службы, о выдачѣ отпускнымъ нижнимъ чинамъ, призываемымъ на службу, денегъ кормовыхъ и на наемъ подводъ до губернскаго города; о выдачѣ наградъ за спасеніе погибавшихъ; о выдачѣ 10 копѣечнаго пособія солдатскимъ женамъ, дѣтямъ ихъ и нижнимъ чинамъ; переосвидѣтельствованіе сихъ послѣднихъ въ отношеніи здоровья для дальнѣйшаго назначенія пособія или помѣщенія ихъ въ богадѣльню въ Вольборжѣ; назначеніе наградъ за поимку бродягъ и безпаспортныхъ, а также за истребленіе дикихъ звѣрей; разсмотрѣніе расчетовъ по причитающимся городскимъ домовладѣльцамъ за отведенныя подъ военный постой квартиры, деньгамъ. и) Всѣ вообще дѣла о принятіи страхованій и выдача страховыхъ вознагражденій за понесенные убытки, а также окончательное утвержденіе таковыхъ: по принятію страхованія до 1,000 руб., и по выдачѣ вознагражденій за убытки до 500 руб. по страхованію каждаго рода и по каждой статьѣ страхованія на одного страхователя, на основаніи Положенія объ управленіи дѣлами страхованія. і) Дѣла о податяхъ, недоимкахъ и разнаго рода льготахъ, какъ то: о сложеніи со счетовъ казенныхъ окладныхъ и неокладныхъ податей и разныхъ сборовъ: страховаго, шарварковаго, транспортнаго, квартирнаго и разнаго рода штрафовъ и т. п., неправильно наложенныхъ или ко взысканію совершенно безнадежныхъ, дѣла о раздѣленіи и разсрочкѣ податей; дѣла о разнаго рода допускаемыхъ существующими правилами льготахъ по квартирной повинности денежной и натуральной и по другимъ сборамъ. к) Счеты по разнымъ частямъ управленія, какъ то: по разнымъ предметамъ городскихъ и лѣсныхъ кассъ, по тюрьмамъ, карантиннымъ управленіямъ, по дорожной и страховой части, по еврейскимъ божничьимъ дозорамъ по выдачѣ пособій нижнимъ чинамъ и ихъ женамъ, по наложеннымъ Уѣзднымъ Управленіемъ штрафамъ; по причитающейся въ пользу римско-католической церкви $1/4$ части съ имуществъ умершихъ духовныхъ лицъ, и похоронному капиталу; по квартирнымъ сбо-

ników, upoważnionych do tego przez Gubernatora na zasadzie artyk. 94. Kiedy Pomocnik prezyduje w Kollegium Urzędu powiatowego, wtedy jeden z Referentów lub innych starszych Urzędników tego Urzędu, przez Gubernatora wyznaczony, przyjmuje udział w naradach Kollegium z prawami Członka.

Art. 105. Pomocnik, prezydując pod nieobecność Naczelnika Powiatu w Urzędzie powiatowym i spełniając obowiązki Naczelnika Powiatu co do bieżących czynności Urzędu,—nie wydaje jednakże stanowczych rozporządzeń w przedmiotach szczególnéj ważności, jakiemi są: *a*) mianowanie i uwalnianie podwładnych urzędników Urzędu powiatowego i wymierzanie na nich kar, mocą służącej Naczelnikowi Powiatu attrybucyi; *b*) decydowanie przedmiotów, do attrybucyi Kollegium należących, gdyby przy ich rozpoznaniu zaszła pomiędzy Członkami różność zdań; *c*) rozporządzenia uchylające, wydanie wydane już poprzednio w tym przedmiocie przez Naczelnika Powiatu polecenie; *d*) wszelkie zarządzenia, które Naczelnik Powiatu zaleci pozostawić do osobistéj swojéj decyzyi. We wszystkich tych przedmiotach Pomocnik oczekuje decyzyi Naczelnika Powiatu, przesyłając mu przez umyślnych jeśli tego potrzeba, oddzielne względem nich przedstawienia i tylko w przypadkach nadzwyczajnych i niecierpiących zwłoki może poddać pod decyzyę Kollegium Urzędu powiatowego, przedmioty wymienione wyżéj pod lit. *a* i *c*.

Art. 106. Kollegialnemu rozpoznaniu i załatwieniu Urzędu powiatowego podlegają: *a*) Odbieranie przysięgi na zasadzie legalnych upoważnień, od cudzoziemców na wierność poddaństwa. *b*) Zażalenia osób prywatnych i żądania władz rządowych, z okazyi nieprawnych działań Urzędników, Officyalistów i Posługaczy Urzędowi powiatowemu podwładnych; rozpoznanie przedwstępnych badań i wymierzenie na winnych kary administracyinéj lub oddanie ich pod odpowiedzialność sądową w zakresie Władzy służącej Urzędowi powiatowemu; rozpoznanie wyroków sądowych, zapadłych w sprawach officyalistów i posługaczy oddanych pod sąd przez Urząd powiatowy; czasowe zawieszenie w pełnieniu obowiązków podwładnych Urzędników i posługaczy; oddalenie od urzędu lub tranzlokacya z posady wyższéj na niższą Urzędników, Officyalistów i posługaczy, mianowanych przez Urząd; wymierzanie na nich kar pieniężnych za uchybienia w służbie. *c*) Przedmioty dotyczące wynajęcia domów, zakupienia mebli i t. p. dla Urzędu powiatowego i urzędów im podwładnych; przedmioty dotyczące najmu pomieszczeń dla lazaretów wojskowych, aresztów i t. p. *d*) Peryodyczne poświadczenie stanu Kass okręgowych. *e*) Sporządzane w samym Urzędzie powiatowym i w podwładnych mu urzędach projekta do etatów dochodów i wydatków miast i instytucyi, zostających pod opieką Rządu. *f*) Sprawdzanie, układanie i zatwierdzanie, według ogólnych postanowionych zasad, rozmaitego rodzaju rozpisów i rozkładów przypadających od mieszkańców powiatu tak po miastach jak i po wsiach poborów pieniężnych i innych, a mianowicie: podatków skarbowych, gruntowych i gminnych opłat po miastach. Składki transportowéj, kwaterunkowéj, od ubezpieczeń, rozkładu powinności szarwarkowéj w naturze, rozkładu opłat na utrzymanie gmin żydowskich i t. p. *g*) Przedmioty ustanowienia różnych opłat po miastach, nadania, uregulowania lub uchylenia taryf takowych opłat; ustanowienie wartości dnia szarwarkowego konnego i pieszego, i t. p. *h*) Przedmioty dotyczące wypłaty rozmaitego rodzaju wynagrodzeń, wsparć, kosztów podróży i t. d. jako to: wypłaty kosztów podróży i dyet Urzędnikom delegowanym przez Urząd powiatowy w interesach służby; wypłaty urlopowanym niższych stopni wojskowym, powoływanym do służby, pieniędzy na żywność i najęcie podwód do miasta gubernialnego; wypłaty nagród za wyratowanie ginących; wyznaczenia wsparcia 10-o kopiejkowego żonom żołnierzy, dzieciom ich i niższym stopniom wojskowym; rewizyj tych ostatnich pod względem stanu zdrowia, w celu wyznaczenia im dalszego wsparcia lup umieszczenia ich w Zakładzie Wolborskim; wyznaczenia nagród za ujęcie włóczęgów, i nieposiądających paszportów, za tępienie dzikich zwierząt; rozpoznawania obrachunków należności przypadających właścicielom domów po miastach za dostarczone dla wojska kwatery. *i*) Wszelkie w ogólności przedmioty dotyczące przyjjęcia do ubezpieczenia i wypłaty wynagrodzeń za poniesione straty, tudzież ostateczne zatwierdzanie; przyjęcia ubezpieczeń, do rsr. 1000; a wypłaty wynagrodzeń za straty do wysokości rs. 500 w każdym rodzaju ubezpieczenia i na każdy przedmiot ubezpieczenia na jednego ubezpieczonego, a to na zasadzie Ustawy o zarządzie interesów Ubezpieczeń. *k*) Przedmioty dotyczące podatków, niedoborów i rozmaitego rodzaju ulg, jako to: umorzenia podatków skarbowych stałych i niestałych i rozmaitych składek: ubezpieczenia, szarwarkowej, transportowéj, kwaterunkowéj i różnego rodzaju kar i t. p. niewłaściwie nałożonych lub do odzyskania zupełnie niemożliwych; przedmioty dotyczące rozdziału i rozłożenia na raty podatków; przedmioty o różnego rodzaju dozwolonych przepisami ulgach w odbywaniu powinności kwaterunkowéj w opłacie i w naturze, i co do innych opłat. *l*) Rachunki z rozmaitych oddziałów administracyi, jako to: z różnych przedmiotów Kass miejskich i leśnych, więzienne, urzędów kwarantannowych, drogowe i ubezpieczeń, dozorów bóżniczych, udzielonych wsparć wojskowym niższych stopni ich żonom; rachunki z wymierzonych przez Zarząd Powiatowy kar pieniężnych; z przypadającéj na rzecz kościołów rzymsko-katolickich $1/4$ części majątków po zmarłych osobach duchownych i z funduszu pokładnego, kwaterunkowe i wszelkie inne dotąd istniejące rachunki. *m*) Przedmioty dotyczące defektów i uronień w Kassach miejskich, gminnych i skarbowych. *n*) Odbywanie wszelkiego rodzaju licytacyj na budowę, entrepryzę, dostawę, dzierżawę wszelkich realności i t. d.; ostateczne zatwierdzenie licytacyj do rs. 300 rocznego dochodu lub summy rocznéj entrepryzy: na wydzierżawie-

рамъ и по всякимъ другимъ существующимъ отчетностямъ. л) Дѣла о недочетахъ и растратахъ по городскимъ и общественнымъ кассамъ и казначействамъ. м) Производство всякаго рода торговъ по постройкамъ, подрядамъ, поставкамъ, откупамъ на отдачу оброчныхъ статей въ аренду и проч.; окончательное утвержденіе торговъ до 300 руб. годоваго дохода или годовой суммы подряда: на отдачу въ аренду городской собственности и городскихъ доходовъ; на роботы по улучшеніямъ въ городахъ и городскихъ лѣсахъ; на разныя поставки для тюремъ; на разнаго рода шарварковыя работы; на починку, продажу и покупку дорожныхъ инструментовъ; на поставку тулуповъ для военнаго караула и арестантовъ. н) Покупка продовольствія для тюремъ насчетъ поставщиковъ, если они не поставятъ въ назначенное время и въ хорошемъ качествѣ припасовъ; продажа старой негодной къ употребленію тюремной одежды. о) Смѣты: на починки и постройки разнаго рода въ городахъ, въ городскихъ лѣсахъ, на дорогахъ 2 разряда и въ тюрьмахъ; на разнаго рода починки и постройки церковныхъ строеній всѣхъ вѣроисповѣданій; постройки на пограничной линіи; окончательное утвержденіе смѣтъ по каждому городу, лѣсной городской кассѣ и тюрьмѣ, одновременно или по частямъ, до 150 р. въ годъ, и на таковую же сумму по каждой постройкѣ на дорогахъ 2 разряда; разрѣшеніе на производство хозяйственнымъ образомъ построекъ и починокъ въ городахъ, городскихъ лѣсахъ, тюрьмахъ, казенныхъ военныхъ строеніяхъ, находящихся въ городахъ и не состоящихъ въ вѣдомствѣ инженернаго управленія, до 30 р., а въ гауптвахтахъ до 15 р. въ годъ одновременно или по частямъ. п) Пріемно-сдаточные протоколы и составленіе отчетности по смѣтнымъ работамъ. р) Разрѣшеніе отпуска лѣснаго матеріала изъ городскихъ лѣсовъ на постройки по городамъ, лѣсамъ и дорогамъ, въ предѣлахъ, опредѣленныхъ смѣтами, надлежащимъ порядкомъ утвержденными. с) Разрѣшеніе дѣлъ о сломкѣ ветхихъ и грозящихъ опасностію отъ разрушенія строеній. т) Наложеніе разнаго рода штрафовъ, административнымъ порядкомъ, по предметамъ и въ предѣлахъ предоставленной Уѣздному Управленію власти, какъ то: за неисполненіе разными промышленниками установленныхъ правилъ; за введеніе или ввозъ, въ противность карантинныхъ правилъ, рогатаго скота или животныхъ продуктовъ; за неотбытіе причитающагося по раскладкѣ числа рабочихъ шарварковыхъ дней; за самовольную порубку городскихъ лѣсовъ; за нарушеніе паспортныхъ правилъ; за злоупотребленія и притѣсненія на тарифныхъ мостахъ и проч. у) Привлеченіе виновныхъ къ законной отвѣтственности по разнымъ нарушеніямъ правилъ медицинско-ветеринарной, строительной, пожарной и общей полиціи. Кромѣ сего, размотрѣнію Присутствія Уѣзднаго Управленія принадлежатъ всѣ дѣла, которыя, по распоряженію Губернскаго Правленія или Уѣзднаго Начальника, признано будетъ необходимымъ подвергнуть обсужденію Присутствія.

Ст. 107. Дѣла, разсматриваемыя въ Присутствіи Уѣзднаго Управленія, разрѣшаются по большинству голосовъ; въ случаѣ равенства голосовъ, голосъ предсѣдателствующаго даетъ перевесъ.

Ст. 108 Членъ, несоглашившійся съ постановленіемъ Присутствія, обязанъ представить свое мнѣніе въ теченіе трехъ дней послѣ подписанія журнала; въ противномъ случаѣ, онъ отвѣчаетъ за постановленіе наравнѣ съ прочими; ему не воспрещается свое мнѣніе представить на усмотрѣніе Губернатора въ 7-ми дневный срокъ.

Ст. 109. По дѣламъ особенно важнымъ, рѣшаемымъ въ Присутствіи Уѣзднаго Управленія колегіальнымъ порядкомъ, или сопряженнымъ съ денежнымъ интересомъ, составляются краткія журнальныя постановленія. По прочимъ дѣламъ, рѣшаемымъ колегіальнымъ порядкомъ, постановленія Уѣзднаго Управленія излагаются въ формѣ краткихъ резолюцій, которыя и подписываются членами.

Примѣчаніе. Форма журналовъ и резолюцій имѣетъ быть опредѣлена Учредительнымъ Комитетомъ.

Ст. 110. Подписанное постановленіе Уѣзднаго Управленія можетъ быть измѣнено или отмѣнено только Губернскимъ Правленіемъ; само же Уѣздное Управленіе сего права не имѣетъ.

Ст. 111. Постановленіе Уѣзднаго Управленія объявляется не далѣе, какъ въ теченіе 7 дней по подписаніи его, и затѣмъ немедленно приводится въ исполненіе.

Ст. 112. Жалобы на постановленія Уѣзднаго Управленія подаются, въ подлежащихъ случаяхъ, въ Губернское Правленіе, въ теченіе мѣсячнаго срока.

ГЛАВА ЧЕТВЕРТАЯ

О КАНЦЕЛЯРІИ УѢЗДНАГО УПРАВЛЕНІЯ.

Ст. 113. Для производства дѣлъ, возлагаемыхъ на Уѣздное Управленіе, при ономъ полагается Канцелярія, состоящая изъ Дѣлопроизводителей и другихъ чиновъ по штату.

Примѣчаніе 1-е. Число писцовъ опредѣляется въ мѣрѣ дѣйствительной надобности и назначенной на нихъ штатной суммы. Они могутъ быть не толко по опредѣленію отъ правительста, но и по вольному найму, безъ предоставленія имъ правъ службы.

Примѣчаніе 2-е. При Уѣздномъ Управленіи могутъ состоять сверхъ штата кандидаты на полицейскія должности и апликанты, на основаніи особыхъ о нихъ правилъ.

Ст. 114. Канцелярія Уѣзднаго Управленія, по роду производящихся въ ней дѣлъ, состоитъ изъ трехъ отдѣленій: Общаго, Хозяйственно-Административнаго и Военно-Полицейскаго. Пер-

nie własności i dochodów miéjskich; na roboty melioracyjne po miastach i w lasach miejskich, na rozmaite dostawy dla więźniów; na roboty szarwarkowe, różnego rodzaju; na naprawę, sprzedaż i zakupienie narzędzi drogowych; na dostawę kożuchów dla szyldwachów wojskowych i dla aresztantów. *o*) Zakup żywności dla więzień na risico dostawców, jeżeli ci nie dostarczą jéj na termin oznaczony i w dobrym gatunku; sprzedaż staréj i do użytku niezdatnéj odzieży więziennéj. *p*) Anszlagi na rozmaite reparacye i budowy w miastach, w lasach miejskich, na drogach 2-o rzędu, w więzieniach, anszlagi na rozmaite restauracyje i wznoszenie zabudowań kościelnych wszystkich wyznań; na budowle na linii pogranicznéj; ostateczne zatwierdzanie anszlagów co do każdego masta, każdéj kassy leśnych miéjskich i więzienia naraz lub częściowo do summy rs. 150 rocznie i w takiéjże wysokości na każdą budowę na drogach 2-o rzędu, upoważnianie do wykonania sposobem administracyjnym budowy i reparacyj w miastach, lasach miéjskich, więzieniach, zabudowaniach wojskowo-skarbowych, znajdujących się po miastach i nie zostających pod zarządem Inżenieryi, do rs. 30, a co do odwachów do rs. 15 rocznie naraz lub częściowo; *q*) Protokóły zdawczo-odbiorcze i układanie rachunków usprawiedliwiających roboty anszlagowe. *r*) Pozwolenie na wydanie materyjału budowlanego z lasów miejskich na budowle po miastach, lasach i drogach w zakresie oznaczonym etatami, podług przepisanego porządku zatwierdzonemi. *s*) decyzyje co do rozebrania budowli zdezelowanych i grożących upadkiem. Wymierzanie rozmaitego rodzaju kar w porządku Administracyjnym w przedmiotach i zakresie władzy Urzędowi Powiatowemu służących, jako to: za niewykonanie przez różnych przemysłowców, przepisów istniejących; za wprowadzanie wbrew przepisom kwarantannowym bydła rogatego lub produktów zwierzęcych za nieodrobienie przypadającéj z rozkładu liczby dni roboczych szarwarkowych; za samowolne cięcie lasów miéjskich; za przekroczenie przepisów paszportowych; za nadużycia i utrudnienia na mostach taryfowych i t. d.). *u*) Pociągnięcie do odpowiedzialności prawnéj winnych przekroczenia przepisów policyi: lekarsko-weterynaryjnéj, budowniczéj, ogniowéj i ogólnéj. *w*) Oprócz tego, do rozpoznania Kollegium Urzędu Powiatowego należą wszystkie przedmioty, które Rząd Gubernijalny lub Naczelnik Powiatu uzna za konieczne, poddać pod ocenienie tegoż Kollegium.

Art. 107 Przedmioty rozpoznawane przez Kollegium Urzędu Powiatowego, decydują się większością głosów; w razie równości zdań, głos prezydującego rozstrzyga.

Art. 108. Członek nie podzielający decyzyi Kollegium, obowiązany jest przedstawić swoje zdanie w ciągu dni trzech po podpisaniu protokółu; w razie przeciwnym, odpowiedzialnym jest za decyzyę na równi z innemi; służy mu jednakże możność przedstawienia swego zdania w ciągu dni 7-u do uznania Gubernatora.

Art. 109. W przedmiotach szczególnéj ważności, decydowanych przez Kollegium Urzędu Powiatowego, lub w przedmiotach połączonych z interessem pieniężnym, sporządzają się krótkie decyzye protokólarne. W innych przedmiotach decydowanych Kollegialnie, decyzye Urzędu Powiatowego układają się w formie krótkich rezolucyj, które podpisują Członkowie.

Uwaga. Forma protokółów i rezolucyi przez Komitet Urządzający ma być przepisaną.

Art. 110. Podpisana decyzya Urzędu Powiatowego może być zmienioną lub uchyloną jedynie tylko przez Rząd Gubernialny, sam zaś Urząd Powiatowy nie ma do tego prawa.

Art. 111 Decyzya Urzędu Powiatowego objawia się najpóźniej w ciągu dni 7-u po jéj podpisaniu; poczém niezwłocznie wprowadza się w wykonanie.

Art. 112. Zażalenia na decyzye Urzędu Powiatowego zanoszone być mogą, w razach właściwych do Rządu Gubernijalnego, w ciągu miesiąca.

ROZDZIAŁ CZWARTY.

O KANCELLARYI URZĘDU POWIATOWEGO.

Art. 113. Do odrabiania czynności należących do Urzędu Powiatowego, ustanowione jest przy nim Biuro, składające się z Referentów i innych osób podług etatu.

Uwaga I. Liczba kancelistów ustanawia się w miarę rzeczywistéj potrzeby i funduszu etatowego. Mogą oni być nie tylko mianowani przez Rząd, lecz i przynajęci, bez nadania im praw służby.

Uwaga II. Przy Urzędzie Powiatowym mogą być nadetatowi kandydaci na posady policyjne i applikanci, a to według oddzielnych o nich przepisów.

Art. 114. Biuro Urzędu Powiatowego, stosownie do rodzaju załatwianych w niem przedmiotów, składa się z trzech oddziałów: Ogólnego, Ekonomiczno-Administracyjnego i Wojskowo-Policyjnego.

вое находится въ завѣдываніи Секретаря Уѣзднаго Управленія, второе въ завѣдываніи Помощника Уѣзднаго Начальника по административной части, а третье—въ завѣдываніи Помощника по полицейской части.

Ст. 115. Въ общемъ Отдѣленіи производятся дѣла, относящіяся къ общему управленію, а именно: обнародованіе законовъ; дѣла объ опредѣленіи, увольненіи и отвѣтственности чиновниковъ; дѣла объ измѣненіи границъ уѣзда; дѣла о народномъ продовольствіи; годовые и статистическіе отчеты; дѣла по исполненію требованій судебнаго и почтоваго вѣдомствъ; дѣла по гминному управленію.

Ст. 116. Административно-Хозяйственное Отдѣленіе производитъ дѣла, относящіяся къ администраціи и хозяйству уѣзда, какъ то: дѣла о промышленности, торговлѣ и ремеслахъ; дѣла по городскому управленію и о наложеніи штрафовъ по управленію городскими лѣсами; по страховому управленію; по дорожной части; дѣла по финансовому управленію; по наложенію штрафовъ за нарушеніе правилъ о выдѣлкѣ и продажѣ горячаго вина; выдача свидѣтельствъ (консенсовъ) на промыслъ, торговлю и ремесло.

Ст. 117. Военно-Полицейское отдѣленіе производитъ дѣла: о снабженіи войскъ подводами, квартирами, и проч; объ отпускныхъ нижнихъ чинахъ; о высылкѣ ихъ на службу; о выдачѣ пособій отставнымъ нижнимъ чинамъ, равно ихъ женамъ и дѣтямъ; по завѣдыванію рекрутскою повинностію; всѣ секретныя дѣла, полицейскія дѣла какъ общей, такъ и хозяйственной полиціи; дѣла по веденію книгъ народонаселенія; по управленію тюрьмами и арестантскими помѣщеніями; дѣла медико-полицейскія, таможенныя и граничныя.

Ст. 118. Губернское Правленіе установляетъ распредѣленіе дѣлъ между дѣлопроизводителями, съ тѣмъ, чтобы по возможности однородныя дѣла производились въ одномъ дѣлопроизводствѣ, и чтобы количество занятій дѣлопроизводителей было уравнено. Измѣненіе порядка, установленнаго Губернскимъ Правленіемъ, допускается только съ его разрѣшенія.

Ст. 119. Въ дѣлахъ, предоставленныхъ личному наблюденію и разрѣшенію Уѣзднаго Начальника, переписка ведется имъ отъ своего имени; въ прочихъ же дѣлахъ, онъ можетъ уполномочить своихъ Помощниковъ вести переписку и подписывать исходящія бумаги отъ имени Уѣзднаго Управленія.

Ст. 120. Бумаги исходящія изъ Управленія, въ силу постановленія Присутствія, подписываются или Уѣзднымъ Начальникомъ, или Помощниками его, каждымъ по своей части, и скрѣпляются Дѣлопроизводителемъ.

Ст. 121. Дѣла административныя, разрѣшаемыя властію Уѣзднаго Начальника, исполняются двоякимъ образомъ: или, въ случаяхъ болѣе важныхъ, по резолюціямъ, изготовляемымъ въ видѣ проекта на подлинной бумагѣ, или непосредственно чрезъ подпись изготовленныхъ отъ имени Уѣзднаго Начальника исходящихъ бумагъ.

Ст. 122. Помощники Уѣзднаго Начальника, каждый по своей части, имѣютъ ближайшій надзоръ за правильнымъ и успѣшнымъ теченіемъ дѣлопроизводства. Кромѣ того, Помощникъ по хозяйственно-административной части имѣетъ наблюденіе за исправнымъ веденіемъ и содержаніемъ регистратуры, экспедитуры и архива и вообще наблюдаетъ за всею Канцеляріею Управленія.

Ст. 123. Во время разъѣздовъ Помощника по полицейской части, Старшій Дѣлопроизводитель отправляетъ обязанности его по полицейскому дѣлопроизводству, подъ непосредственнымъ завѣдываніемъ самаго Уѣзднаго Начальника и, по уполномочію сего послѣдняго, подписываетъ бумаги по сношеніямъ съ подлежащими мѣстами.

Ст. 124. Учредительный Комитетъ составитъ подробное росписаніе дѣлъ Уѣзднаго Управленія, и опредѣлитъ всѣ подробности порядка дѣлопроизводства, съ возможнымъ упрощеніемъ онаго.

ГЛАВА ПЯТАЯ

ОБЪ УЧРЕЖДЕНІЯХЪ И ЛИЦАХЪ, СОСТОЯЩИХЪ ПРИ УѢЗДНОМЪ УПРАВЛЕНІИ.

Ст. 125. При Уѣздномъ Управленіи имѣется архивъ для храненія рѣшенныхъ дѣлъ; архивъ состоитъ въ завѣдываніи архиваріуса.

Ст. 126. При каждомъ Уѣздномъ Управленіи состоитъ уѣздный врачъ, коему принадлежитъ общій по уѣзду надзоръ по врачебной части. Уѣздный врачъ наблюдаетъ за производствомъ дѣлъ по сей части въ канцеляріи Уѣзднаго Управленія, и докладываетъ означенныя дѣла Присутствію онаго.

Ст. 127. Состоящій при Уѣздномъ Управленіи Архитекторъ (или Инженеръ) имѣетъ общій надзоръ по строительной и дорожной части и участвуетъ, съ правомъ голоса по дѣламъ сего рода, въ засѣданіяхъ Уѣзднаго Управленія.

Ст. 128. При Уѣздномъ Управленіи состоятъ Комитетъ по наблюденію за появленіемъ чумы рогатаго скота, и временная, по распоряженію Правительства открываемая, Конскрипціонная Коммисія.

(продолженіе будетъ.)

Oddziałem pierwszym, zarządza Sekretarz Urzędu Powiatowego, drugim, Pomocnik Naczelnika Powiatu do czynności administracyjnych, a trzecim Pomocnik do czynności policyjnych.

Art. 115. W Oddziale ogólnym załatwiają się przedmioty dotyczące ogólnego zarządu, a mianowicie: ogłaszania praw, nominowania, uwalniania i pociągania do odpowiedzialności urzędników; przedmioty dotyczące zmiany granic powiatu, środków wyżywienia ludności, sprawozdania roczne i statystyczne; przedmioty dotyczące zadosyćuczynienia żądaniom władz sądowych i pocztowych, przedmioty Zarządu gminnego.

Art. 116. Oddział ekonomiczno-administracyjny załatwia przedmioty dotyczące administracyj i gospodaastwa Powiatu, jako to: przemysłu, handlu i rzemiosł; zarządu miejskiego i wymierzania kar z tytułu administracyi lasami miejskimi; zarządu ubezpieczeń; drogowe; skarbowe; o wymierzaniu kar za przekroczenie przepisów o wyrobie i sprzedaży wódki,—wydawania konsensów na przemysł, handel i rzemiosła.

Art. 117. Oddział wojskowo-policyjny załatwia przedmioty: o dostarczeniu wojsku podwód, kwater i t. d., o urlopowanych wojskowych niższych stopni; o powołaniu ich na służbę; o udzielaniu wsparć dymissyonowanym wojskowym niższych stopni tudzież ich żonom i dzieciom; co do powinności zaciągowej, wszystkie czynności sekretne, interesa policyjne tak ogólnej jak i gospodarczej policyi co do prowadzenia ksiąg ludności, zarządza więzieniami i pomieszczeniami dla aresztantów, przedmioty lekarsko-policyjne, celne i graniczne.

Art. 118. Rząd Gubernialny dopełnia rozdział przedmiotów pomiędzy Referentów tak, iżby, o ile to być może, interessa jednorodne załatwiane były w jednym Referentostwie i ażeby prace były równo pomiędzy Referentów rozłożone. Zmiana ustanowionego przez Rząd Gubernialny porządku nastąpić może jedynie z jego decyzyi.

Art. 119. Korrespondencya w przedmiotach pozostawionych osobistemu nadzorowi i decyzyi Naczelnika Powiatu prowadzoną będzie przez niego i od jego imienia; w innych zaś przedmiotach może on upoważnić pomocników swoich do prowadzenia i podpisywania korrespondencyj wychodzących od Urzędu Powiatowego.

Art. 120. Korrespondencye wychodzące z Urzędu Powiatowego na zasadzie decyzyj Kollegium, podpisuje albo Naczelnik Powiatu, albo Pomocnicy jego, we właściwych im oddziałach, i Referenci.

Art. 121. Przedmioty administracyjne decydowane przez Naczelnika Powiatu wykonywają się dwojakim sposobem: w razach ważniejszych przez rezolucje przygotowane w formie projektu na oryginale, albo bezpośrednio przez podpisanie przygotowanéj od Naczelnika Powiatu korespondencyi.

Art. 122. Pomocnicy Naczelnika Powiatu każdy ze swego oddziału mają bliższy nadzór nad należytym i skutecznym biegiem załatwiania interesów. Nadto Pomocnik do czynności ekonomiczno-administracyjnych ma nadzór nad należytem prowadzeniem i utrzymywaniem dziennika, expedytury i archiwum i w ogólności czuwa nad całą Kancellaryą Urzędu.

Art. 123. W czasie obiazdów Pomocnika Policyjnego, Starszy Referent sprawuje jego obowiązki co do załatwiania czynności policyjnych, pod bezpośrednim kierunkiem samego Naczelnika Powiatu, i z upoważnienia tego ostatniego, podpisuje korrespondencye do właściwych Władz.

Art. 124. Komitet Urządzający sporządzi szczegółowy rozpis czynności Urzędu Powiatowego i wskaże wszystkie szczegóły co do porządku załatwiania czynności z możliwem uproszczeniem tegoż.

ROZDZIAŁ PIĄTY.

O URZĄDZENIACH I OSOBACH ZOSTAJĄCYCH PRZY URZĘDZIE POWIATOWYM.

Art. 125. Urząd Powiatowy ma archiwum dla przechowywania akt zakończonych. Archiwum zostaje pod zawiadywaniem Archiwisty.

Art. 126. Przy każdym Urzędzie Powiatowym znajduje się Lekarz Powiatowy, do którego należy ogólny nadzór w Powiecie pod względem lekarskim. Lekarz Powiatowy czuwa nad załatwianiem czynności lekarskich w Biurze Urzędu Powiatowego i przedstawia takowe na posiedzeniach tegoż Urzędu.

Art. 127. Zostający przy Urzędzie Powiatowym Budowniczy (albo Inżynier) wykonywa ogólny nadzór pod względem budowniczym i drogowym i uczestniczy z prawem głosu co do przedmiotów tego rodzaju na posiedzeniach Urzędu Powiatowego.

Art. 128. Przy Urzędzie Powiatowym zostaje: Komitet czuwający w razie zjawienia się księgosuszu i czasowa Kommissya Konskrypcyjna, otwierająca swe czynności z rozporządzenia Rządu.

(dalszy ciąg nastąpi).